

EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 8.5.2013
COM(2013) 266 final

2013/0139 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI

**maksutileihin liittyvien maksujen vertailukelpoisuudesta,
maksutilien siirtämisestä
ja mahdollisuudesta käyttää perusmaksutilejä**

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

{SWD(2013) 164 final}

{SWD(2013) 165 final}

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

1.1. Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Rahoituspalveluiden sisämarkkinoiden jatkuva kehittäminen on ensisijaisen tärkeä seikka Euroopan kasvun ja kilpailukyvyn kannalta. Rahoituspalveluiden täysin yhdentyneiden sisämarkkinoiden luomisen tiellä on kuitenkin edelleen joitakin esteitä. EU:n tasolla hiljattain tehdyillä aloitteilla on pyritty edistämään sisämarkkinoiden täysipainoista toimintaa korjaamalla markkinoiden pirstaleisuus ja poistamalla palveluiden liikkuvuutta haittaavat esteet, lujittamalla kansalaisten luottamusta sisämarkkinoihin ja varmistamalla, että sisämarkkinoista koituvat hyödyt siirretään edelleen kuluttajille.

Komissio hyväksyi huhtikuussa 2011 sisämarkkinoiden ensimmäisen toimenpidepaketin, jäljempänä 'sisämarkkinapaketti', jossa esiteltiin 12 viputekijää kasvun vauhdittamiseksi ja kansalaisten luottamuksen lisäämiseksi sisämarkkinoihin. Vähittäisrahoituspalveluiden osalta ensimmäisessä sisämarkkinapaketissa todettiin, että huomiota olisi kiinnitettävä muun muassa "pankkimaksujen läpinäkyvyyteen ja lainanottajien parempaan suojaamiseen kiinnelainamarkkinoilla". Komissio ilmoitti myös aikovansa tehdä "aloitteen, jolla varmistetaan, että kaikilla kansalaisilla on mahdollisuus käyttää kohtuulliseen hintaan perusmaksutiliä riippumatta siitä, millä EU:n alueella heidän asuinpaikkansa sijaitsee", jotta kaikki kansalaiset voisivat osallistua aktiivisesti sisämarkkinoihin.

Toisessa sisämarkkinapaketissa, joka hyväksyttiin 3. lokakuuta 2012, pankkitilejä koskeva EU:n lainsäädäntöaloite yksilöitiin yhdeksi 12 avaintoimesta, joilla pyritään saamaan aikaan todellisia käytännön vaikutuksia sekä saamaan kansalaiset ja yritykset suhtautumaan luottavaisesti sisämarkkinoiden hyödyntämiseen.¹ Aloitteen mukaan "EU:n kaikilla kansalaisilla olisi oltava mahdollisuus avata perusmaksutili, olisi varmistettava, että tilinhoitomaksut ovat läpinäkyviä ja vertailukelpoisia, ja pankkitilien vaihtoa olisi helpotettava".² Komissio ilmoitti lisäksi pankkimaksujen läpinäkyvyyttä ja vertailukelpoisuutta sekä pankkitilin vaihtoa koskevista ehdotuksista työohjelmassaan vuodeksi 2013³.

Vähittäispankkitoiminnan alalla tehdyillä aikaisemmillä aloitteilla on paitsi parannettu maksupalveluntarjoajien valmiuksia toimia valtioiden rajojen yli, tuotu myös mittavia hyötyjä monille eurooppalaisille kuluttajille, erityisesti edullisempien maksutapahtumien, nopeampien maksujen sekä avoimempien edellytysten ja hintojen myötä. Maksupalveludirektiivissä (2007/64/EY) säädetään tietyistä avoimuusvelvoitteista, jotka koskevat maksupalveluntarjoajien veloittamia maksuja. Tämän ansiosta tapahtumien toteuttamiseen kuluvaa aikaa on pystytty lyhentämään tuntuvasti ja kuluttajille maksupalveluista annettavia tietoja on saatu yhdenmukaistettua. Hiljattain hyväksytyllä asetuksella yhtenäisestä euromaksualueesta (SEPA) luotiin johdonmukainen kehys turvallisille ja nopeille maksutapahtumille euroalueella. Näin voitiin yksinkertaistaa maksupalveluiden tarjoamista EU:ssa ja helpottaa kuluttajien liikkuvuutta.

Rahoituspalveluiden sisämarkkinoiden loppuunsaattamista koskevilla toimenpiteillä olisi saatava aikaan kasvua ja edistettävä rahoituspalveluiden tarjoajien

¹ Ks. http://ec.europa.eu/commission_2010-2014/barnier/headlines/news/2012/10/20121003_en.htm.

² "Toinen sisämarkkinoiden toimenpidepaketti – Yhdessä uuteen kasvuun", KOM(2012) 573, 3.12.2012, s. 16.

³ "Komission työohjelma vuodeksi 2013", KOM(2012) 629, 23.10.2012, liite I, s. 5.

liiketoimintamahdollisuuksia. Niiden vaikutukset kuluttajiin ovat kuitenkin myös ensiarvoisen tärkeitä. Tilinhoitomaksujen nykyinen avoimuuden puute aiheuttaa sen, että kuluttajien on vaikea tehdä tietoon perustuvia valintoja. Maksutilin vaihto on usein pitkälinen ja monimutkainen prosessi myös silloin, kun maksut ovat vertailukelpoisia. Tämän vuoksi kuluttajat eivät edelleenkään ole innokkaita vaihtamaan maksutiliä. Vuonna 2012 toteutettu vähittäisrahoituspalveluita koskeva kyselytutkimus⁴ osoitti, että suurella osalla kuluttajista on taipumusta pysytellä maksupalveluntarjoajansa asiakkaana. Vain 16 prosenttia niistä vastaajista, joilla oli jo rahoitustuote, oli avannut uuden maksutilin edellisten viiden vuoden aikana. Lisäksi vain kolme prosenttia vastaajista ilmoitti avanneensa maksutilin toisessa maassa. Seikkoja, jotka saivat kuluttajat luopumaan vähittäisrahoitustuotteiden ostamisesta toisessa maassa, olivat epäselvät tiedot (21 prosenttia), täsmällisten tietojen puuttuminen kuluttajien saatavilla olevista oikeuksista (18 prosenttia) tai liian monimutkainen menettely (15 prosenttia). Kuluttajien muutoshaluttomuus aiheuttaa ongelmia rahoituspalveluntarjoajille, jotka haluaisivat houkutellessa uusia asiakkaita, ja saattaa vähentää palveluntarjoajien halukkuutta siirtyä uusille markkinoille, erityisesti muiden maiden markkinoille. Tämä puolestaan nostaa hintatasoa ja heikentää kuluttajille tarjottavien palveluiden laatua.

Se seikka, että suuri osa EU:n väestöstä on edelleen pankkipalveluverkoston ulkopuolella, heikentää niiden EU:n toimenpiteiden vaikutuksia, joilla pyritään varmistamaan vakaa ja vankka kehys rahoituspalveluiden sisämarkkinoiden täysipainoista hyödyntämistä varten. Maailmanpankin arvion mukaan⁵ EU:ssa on noin 58 miljoonaa kuluttajaa, joilla ei ole maksutiliä, ja suurin piirtein 25 miljoonaa heistä haluaisi avata sellaisen. Lisäksi komission toteuttamat kyselytutkimukset ja kuulemiset sekä kuluttajien tekemät kantelut osoittavat, että monet kuluttajat ovat kohdanneet ongelmia maksutilin avaamisessa sen vuoksi, ettei heillä ole pysyvää osoitetta jäsenvaltiossa, johon maksupalveluntarjoaja on sijoittautunut. Tilanne vaikuttaa myös moniin toisessa jäsenvaltiossa asuviin EU:n kuluttajiin (12,3 miljoonaa henkilöön vuonna 2010). Kaikki nämä tekijät vaikuttavat kielteisesti kuluttajien mahdollisuuteen avata maksutili erityisesti toisessa maassa. Kuten äskettäin hyväksytyssä sosiaalisia investointeja koskevassa paketissa todettiin, maksutilit ovat keskeinen väline, jotta ihmiset voivat osallistua talous- ja yhteiskuntaelämään.⁶

Lisäksi se seikka, että monet kuluttajat eivät nykyisin osallistu rahoituspalveluiden sisämarkkinoihin, vaikuttaa kielteisesti sekä maksupalveluntarjoajiin että kuluttajiin. Palveluntarjoajilla on ensiksikin vähemmän kannustimia tarjota palveluitaan unionissa ja siirtyä uusille markkinoille, mikä jarruttaa kilpailuprosessia ja muuttaa olosuhteita kuluttajien kannalta epäsuotuisammiksi. Toiseksi pankkipalveluverkoston ulkopuolella olevat kuluttajat jäävät sisämarkkinoiden tuomien hyötyjen ulkopuolelle. Talous on siirtymässä vakaasti kohti ilman käteisrahaa suoritettavien maksutapahtumien yleistymistä. Tämä kehityssuuntaus vaikuttaa yrityksiin ja kuluttajiin. Se vaikuttaa myös viranomaisiin, jotka ovat tiedostaneet ilman käteistä suoritettavista tapahtumista saatavat hyödyt.⁷ Kuluttajat, joilla ei ole

⁴ Eurobarometri.

⁵ Maailmanpankin raportti.

⁶ Komission tiedonanto ”Kasvua ja yhteenkuuluvuutta tukevat sosiaaliset investoinnit”, KOM(2013) 83, 20.2.2013.

⁷ Esimerkiksi Irlannissa vain 40 prosenttia sosiaalietuuksista maksetaan tilille, kun taas postitoimistojen kautta maksettavien etuuksien osuus on 52 prosenttia, ks. *Strategy for Financial Inclusion*, Steering Group on Financial Inclusion, Irish Department of Finance, kesäkuu 2011, s. 14, <http://www.finance.gov.ie/documents/publications/reports/2011/Fininclusreport2011.pdf>. On myös arvioitu, että ”muiden kuin sähköisten maksujärjestelmien käytöstä aiheutuu taloudelle vuosittain noin 1 miljardin euron kustannukset”, Irish Payment Services Organisationin jäsenten kyselytutkimus vuodelta

mahdollisuutta käyttää maksutiliä, eivät myöskään pysty hyödyntämään sisämarkkinoita täysipainoisesti, sillä tilin puuttuminen estää esimerkiksi tavaroiden ostamisen valtioiden rajojen yli tai verkossa.

Koska maksutilit ovat rahoituspalvelutuotteita, joita valtioiden rajojen yli todennäköisimmin ostetaan, tarkoituksenmukaisten ratkaisujen löytäminen edellä kuvailtuihin ongelmiin on ensiarvoisen tärkeää. Toimimatta jättämisen seuraukset voivat olla vakavia (muun muassa täysipainoisesti toimivien sisämarkkinoiden kehittäminen voi viivästyä), mikä vaikuttaa tuntuvasti maksupalveluntarjoajiin, kuluttajiin ja talouteen yleisemmin. Finanssikriisi on lisäksi tuonut esiin tehokkaiden toimenpiteiden tärkeän merkityksen, jotta kuluttajien luottamus rahoituslaitoksiin saadaan palautettua.

Näiden seikkojen ja EU:n maksutilimarkkinoiden yhdentymisen edistämistä koskevan tavoitteen mukaisesti tällä ehdotuksella pyritään parantamaan maksutileihin liittyvistä maksuista annettavien tietojen avoimuutta ja vertailukelpoisuutta, helpottamaan maksutilien vaihtoa, poistamaan asuinpaikkaan perustuva syrjintä maksutilien yhteydessä sekä tarjoamaan mahdollisuus käyttää perusmaksutiliä (tavanomaista maksutiliä) EU:ssa. Ehdotuksella helpotetaan lisäksi markkinoillepääsyä, lisätään mittakaavasäästöjä ja vauhditetaan siten kilpailua pankki- ja maksupalvelualoilla jäsenvaltioissa ja niiden välillä. Maksupalveluntarjoajien tarjoamien palveluiden ja maksujen vertailua ja maksutilien vaihtoa helpottavilla toimenpiteillä puolestaan parannetaan kuluttajille tarjottavia hintoja ja palveluita. Tällä ehdotuksella varmistetaan myös EU:n kaikille kuluttajille mahdollisuus käyttää perusmaksupalveluita ja kielletään asuinpaikkaan perustuva syrjintä sellaisiin kuluttajiin nähden, jotka aikovat avata maksutilin ulkomailla. Tämä hyödyttää sekä maksupalveluntarjoajia että kuluttajia.

1.2. Voimassa olevat aiemmat säännökset

Tilinhoitomaksujen avoimuus ja vertailukelpoisuus

Maksupalveludirektiivissä (2007/64/EY) säädetään tietyistä avoimuusvelvoitteista maksupalveluntarjoajien veloittamiin palkkioihin nähden, mutta siinä ei säädetä tietojen esitystavan määrittelyperusteista eikä palkkioiden vertailukelpoisuudesta.

Euroopan komissio kehotti vuonna 2010 Euroopan pankkialan komiteaa (EBIC), joka edustaa pankkialaa EU:n tasolla, kehittämään itsesääntelyn avulla kehyksen, joka lisäisi tilinhoitomaksujen avoimuutta. EPIC esitteli toukokuussa 2011 komissiolle ehdotuksensa, johon ei kuitenkaan oltu tyytyväisiä. Kyseisellä itsesääntelyaloitteella ei varsinkaan onnistuttu vahvistamaan johdonmukaista terminologiaa kohtuullisessa ajassa.

Maksutilien siirtäminen

EBIC hyväksyi vuonna 2008 pankkitilien siirtämistä koskevat yhteiset periaatteet, joissa määritellyllä prosessilla haluttiin helpottaa maksutilien siirtämistä jäsenvaltioissa. Yhteisten periaatteiden täytäntöönpano oli tarkoitus saattaa päätökseen vuoden 2009 loppuun mennessä. Periaatteiden täytäntöönpanoon oltiin kuitenkin vuonna 2012 edelleen tyytymättömiä.

Läheskään kaikki maksupalveluntarjoajat eivät varsinkaan ole noudattaneet EBIC:n vahvistamia periaatteita, ja periaatteiden soveltaminen on usein ollut hajanaista ja

2007, s. 18. Saksassa tehtiin vastaavia päätelmiä, kun Saksan liittopäivien laatimassa taloudellista osallisuutta koskevassa mietinnössä vahvistettiin, että valtion virastojen maksamien etuuksien suorittaminen muiden kuin sähköisten välineiden avulla aiheuttaa korkeita hallinnollisia kustannuksia, ks. *Bericht der Bundesregierung zur Umsetzung der Empfehlungen des Zentralen Kreditausschusses zum Girokonto für jedermann*, Drucksache 17/8312, Saksan liittopäivät, 27.12.2011, s. 7.

epäyhtenäistä. Tämä on aiheuttanut monia ongelmia kuluttajille, jotka ovat yrittäneet siirtää tilinsä. Monilla kuluttajilla on ollut ongelmia maksutoimeksiantojensa virheellisen ohjautumisen vuoksi, sillä he ovat toisinaan joutuneet jopa maksamaan sakkoja myöhästymisestä. Lisäksi siirtoprosessin kesto on tietyissä maissa huomattavasti yhteisissä periaatteissa vahvistettua 15 päivän määräaikaa pitempi. Kuluttajille ei myöskään aina anneta selkeitä tietoja siirtojärjestelmän saatavillaolosta ja sen perusominaisuuksista.

Mahdollisuus käyttää perusmaksutiliä

Komissio antoi 18. heinäkuuta 2011 suosituksen mahdollisuudesta käyttää tavanomaista maksutiliä.⁸ Jäsenvaltioita kehoitettiin suosituksessa ottamaan käyttöön tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kuluttajille tarjotaan tavanomaisia maksutilejä viimeistään kuuden kuukauden kuluttua suosituksen julkaisemisesta. Suosituksen jatkotoimenpiteenä komission yksiköt julkaisivat 22. elokuuta 2012 kertomuksen kansallisista toimenpiteistä ja käytännöistä, jotka liittyvät mahdollisuuteen käyttää perusmaksutilejä (*National Measures and practices as regards access to basic payment accounts*)⁹ arvioidakseen, missä määrin jäsenvaltiot noudattavat suositusta. Kertomuksessa todettiin, että vain harvat jäsenvaltiot näyttävät noudattavan suosituksen pääperiaatteita.

Huomiota kiinnitettiin erityisesti siihen, ettei 11 jäsenvaltiota ole tähän mennessä ottanut käyttöön toimenpidettä, joka koskisi oikeutta tilin avaamiseen, tällaisen tilin ominaisuuksia ja siihen liittyviä maksuja. Vain harvat jäsenvaltiot näyttävät noudattavan valtaosaa suosituksen periaatteista. Jotkin jäsenvaltiot ovat ottaneet tai ovat ottamassa käyttöön joitakin sääntöjä tai järjestelmiä, joihin liittyvät standardit ja täytäntöönpanoasteet vaihtelevat kuitenkin suuresti. Joidenkin maiden käyttöön ottamat toimenpiteet eivät ole varsinaisia lainsäädäntöaloitteita vaan ainoastaan itsesääntelytoimia, jotka vaikuttavat vain niihin pankkeihin, jotka ovat päättäneet vapaaehtoisesti noudattaa kyseisiä sääntöjä. Tämä rajoittaa toimenpiteiden tehokkuutta ja aiheuttaa sen, että niitä sovelletaan epäjohdonmukaisesti. Toisissa jäsenvaltioissa on voimassa vain yleisluontoisia perusmääräyksiä mahdollisuudesta käyttää tiliä, kun taas asiaa koskevat jäsennellyt toimenpiteet puuttuvat edelleen.

1.3. Johdonmukaisuus suhteessa EU:n muuhun politiikkaan ja muihin tavoitteisiin

Ehdotus on johdonmukainen suhteessa unionin politiikkaan ja tavoitteisiin. Suunnitellut toimenpiteet vauhdittavat sisämarkkinoiden kehittämistä ja tarjoavat kuluttajille kaikissa jäsenvaltioissa tilaisuuden hyödyntää täysimääräisesti sisämarkkinoista koituvia etuja. Ehdotus vauhdittaa maksupalveluntarjoajien välistä kilpailua ja helpottaa kuluttajien osallistumista sisämarkkinoihin, mikä kasvattaa maksutapahtumien määrää unionissa ja edistää laajempien talouskasvutavoitteiden saavuttamista.

Tämä ehdotus täydentää toimenpiteitä, jotka komissio hyväksyi maksupalveludirektiivillä. Maksupalveludirektiivissä säädetään maksujen avoimuutta koskevista yhdenmukaistetuista säännöistä, joilla pyritään alentamaan maksupalveluntarjoajille maksujärjestelmistä aiheutuvia kustannuksia. Tämä ehdotus puolestaan liittyy maksuja koskevan terminologian ja maksujen esitystavan yhdenmukaisuuteen suoraan, ja siinä vahvistetaan tietovälineiden laatustandardit maksutilien vertailun helpottamiseksi. Lisäksi nyt tehtävässä ehdotuksessa säädetään menettelystä maksutilien tehokasta siirtämistä varten ja perusmaksupalveluiden saannin varmistamisesta.

Ehdotus on johdonmukainen suhteessa rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevaan unionin politiikkaan. Kuluttajien on edelleen pystyttävä täyttämään kolmannessa

⁸ 2011/442/EU: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:32011H0442:FI:NOT>.

⁹ Ks. http://ec.europa.eu/internal_market/finances-retail/docs/inclusion/swd_2012_249_en.pdf.

rahanpesun vastaisessa direktiivissä¹⁰ säädetyt henkilöllisyysvaatimukset ennen tilin avaamista. Maksutilin avaamisesta ei kuitenkaan voida enää kieltäytyä vetoamalla rahanpesun torjuntaan liittyviin ongelmiin pelkästään sillä perusteella, että kuluttaja ei asu jäsenvaltiossa, jossa hän haluaa avata tilin.

2. KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTEN ARVIOINTIEN TULOKSET

2.1. Intressitahojen kuuleminen

Kuulemismenetelmät, tärkeimmät kohderyhmät ja yleiskuvaus vastaajista

Komission yksiköt käynnistivät 20. maaliskuuta 2012 julkisen kuulemisen. Tarkoituksena oli kerätä sidosryhmien näkemyksiä tilinhoitomaksujen avoimuudesta, maksutilien vaihdosta ja mahdollisuudesta käyttää perusmaksutiliä sen arvioimiseksi, tarvitaanko toimia Euroopan unionin tasolla, ja sen selvittämiseksi, mitä toimenpiteitä olisi mahdollisesti toteutettava. Euroopan komissio sai 124 vastausta 19 jäsenvaltion ja yhden ETA:n jäsenvaltion sidosryhmiltä sekä EU:n ja kansainvälisen tason edustuselimiltä.

Tiivistelmä vastauksista ja siitä, miten ne on otettu huomioon

Tilinhoitomaksujen avoimuuden osalta valtaosa kaikkien sidosryhmien vastaajista ilmoitti, että vähittäispankkialalla on ongelmia maksujen esitystavassa ja vertailukelpoisuudessa. Kuluttajat tukivat yksimielisesti EU:n tason toimia tasapuolisten toimintaedellytysten luomiseksi näillä aloilla. Jäsenvaltioiden ja alan edustajien näkemyksissä siitä, millaisilla keinoilla näihin ongelmiin olisi mahdollista puuttua, oli kuitenkin suurempia eroja. Osa jäsenvaltioista tuki EU:n tason toimia tai harkitsi niitä, kun taas toiset jäsenvaltiot katsoivat, että lisätoimenpiteet olisi toteutettava aluksi kansallisella tasolla. Suurin osa rahoituspalvelualan sidosryhmistä ei pitänyt EU:n tasolla annettavaa lainsäädäntöä tarpeellisenä ja ilmoitti katsovansa, että jos toimia toteutettaisiin EU:n tasolla, niissä olisi oltava joustoa ja lisäksi niissä olisi otettava huomioon kansallisen tason toimet.

Tilin siirtämisen osalta kuluttajat ja kansalaisyhteiskunnan edustajat väittivät, etteivät pankit tarjoa aina siirtopalveluita ja vaikka niitä tarjottaisiinkin, ne eivät ole täysin yhteisten periaatteiden mukaisia. Rahoituspalveluala sen sijaan totesi, että useimmat palveluntarjoajat tarjoavat yhteisten periaatteiden mukaista siirtopalvelua. Viranomaisten näkemykset sijoittuivat usein näiden näkemysten välimaastoon. Mielipiteet yhteisten periaatteiden muuttamisesta pakollisiksi vaihtelivat. Monet jäsenvaltiot ja rahoituspalvelualan edustajat kannattivat yhteisten periaatteiden säilyttämistä vapaaehtoisina. Eräiden jäsenvaltioiden vastaajat suhtautuivat kuitenkin avoimemmin yhteisten periaatteiden muuttamiseen pakollisiksi, sillä siten voitaisiin tehostaa periaatteiden täytäntöönpanoa. Kuluttajat ja kansalaisyhteiskunnan edustajat tukivat voimakkaasti yhteisten periaatteiden muuttamista sitoviksi. Sidosryhmien näkemyksissä siitä, olisiko syytä tehdä myös aloite, joka kattaisi tilien siirtämisen toiseen maahan, oli myös vaihtelua. Valtaosa kuluttajista näytti suhtautuvan myönteisesti tilin siirtämiseen toiseen valtioon, kun taas useimmat alan edustajista vastustivat sitä. Vaikka monet jäsenvaltioita edustavista vastaajista eivät kannattaneet siirtämisen rajat ylittävää ulottuvuutta, osa jäsenvaltioiden edustajista katsoi sen voivan edistää sisämarkkinoiden loppuunsaattamista.

Tilien käyttömahdollisuuden osalta kuulemisen tulokset olivat kaksijakoisia. Rahoituspalvelualan ja joidenkin jäsenvaltioiden edustajat ilmoittivat yhtäältä, ettei kuluttajien mahdollisuudelle käyttää perusmaksutiliä ollut suurempia esteitä, sillä

¹⁰ Rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesutarkoituksiin sekä terrorismin rahoitukseen 26 päivänä lokakuuta 2005 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/60/EY.

rahoituspalveluala noudattaa joko kansallisia tilinkäyttösäännöksiä tai EU:n suositusta. Tämän vuoksi ne totesivat, ettei tällä alalla ole syytä toteuttaa toimia. Rahoituspalvelualan edustajat painottivat lisäksi sitä, että jos toimenpiteitä toteutettaisiin, niitä olisi toteutettava kansallisella tasolla eri puolilla EU:ta vallitsevissa lainsäädäntö- ja sääntely-ympäristöissä olevien erojen ottamiseksi huomioon. Kuluttajat, kansalaisyhteiskunnan edustajat ja eräät jäsenvaltiot pitivät toisaalta nykytilannetta epätydyttävänä ja ilmoittivat, että perustilipalveluiden saatavuudessa on huomattavia ongelmia. Ne tukisivat sen vuoksi voimakkaasti aloitetta, jolla voitaisiin varmistaa mahdollisuus käyttää perusmaksutiliä. Tämän seurauksena ne kannattivat EU:n tason lainsäädäntötoimenpiteitä, joihin olisi kuitenkin niiden mukaan jätettävä joustovaraa kansallisten olosuhteiden ottamiseksi huomioon.

Lisäksi komission yksiköt pitivät koko prosessin aikana useita kokouksia jäsenvaltioiden, alan edustajien ja kuluttajien edustajien kanssa.

2.2. Vaikutusten arviointi

Komissio arvioi eri toimintavaihtoehtojen vaikutuksia parempaa sääntelyä koskevan politiikan mukaisesti. Toimintavaihtoehdot liittyivät uusien säännösten soveltamisalaan, standardointiasteeseen, maksujen avoimuutta ja vertailukelpoisuutta koskevien toimenpiteiden käyttöönottoon ja toimivuuteen, maksutilien vaihtoon, perusmaksupalveluiden parempaan saatavuuteen ja siihen, miten kuluttajat saavat perusmaksupalvelut varmasti tehokkaasti käyttöönsä.

Vaikutusten arvioinnin tueksi toteutettiin useita tutkimuksia ja kyselyitä. Näitä olivat Eurobarometri-kysely, maksujen avoimuuden, vertailukelpoisuuden ja liikkuvuuden parantamista henkilökohtaisten käyttötilien sisämarkkinoilla koskevien EU:n toimien taloudellisten vaikutusten arviointia käsittelevä tutkimus, pankkimaksujen avoimuutta ja vertailukelpoisuutta sekä pankkiasiakkaiden liikkuvuutta koskeva tutkimus sekä kyselytutkimus kuluttajien kokemuksista pankkitilien siirtämisestä koskevista yhteisistä periaatteista.

Vaikutusten arvioinnissa havaittiin monia ongelmia tilinhoitomaksujen avoimuudessa ja vertailukelpoisuudessa. Kuluttajille annettavat maksutiedot ovat aivan liian monimutkaisia. Erot hinnoittelumalleissa hankaloittavat entisestään tarkoituksenmukaisen tuotteen valintaa. Tämä aiheuttaa tiedon epäsymmetrisyyttä, haittaa kuluttajien kykyä saada käsitys maksujen tarkoituksesta, heikentää kuluttajien valinnanvaraa ja estää viime kädessä kilpailua. Maksutilien hinnoissa on lisäksi havaittu suurta vaihtelua, jonka vuoksi on aiheellista tarkastella kysymystä siitä, onko markkinoilla riittävästi hintakilpailua. Hintaerot vahvistavat myös käsitystä siitä, että maksutilien hinnoittelussa ei noudateta hyvää kauppatapaa, mikä heikentää kuluttajien luottamusta alaan.

Komissio totesi näiden havaintojen ja saatavilla olevien vaihtoehtojen analysoinnin perusteella, että suositeltaviksi toimenpiteiksi olisi katsottava tilinhoitomaksujen vakioiluettelon käyttöönotto, toimenpiteet, joiden tarkoituksena on varmistaa maksutilipalveluista veloittavia maksuja vertailevien verkkosivustojen riippumattomuus jäsenvaltioiden tasolla ja tällaisten verkkosivustojen luominen, jos ne puuttuvat, ja edellytys, jonka mukaan maksupalveluntarjoajien on annettava vähintään kerran vuodessa jälkikäteen tiedot maksuista, joita kuluttajilta on veloitettu maksutileistä.

Vaikutusten arviointi osoitti myös, että maksutilien liikkuvuus on EU:ssa edelleen vähäistä. Tämä johtuu osittain riittämättömien ja usein epä johdonmukaisten tietojen antamisesta siirtoprosessista sekä siitä, että maksupalveluntarjoajien henkilökunnalta on vaikea saada apua siirrossa. Asiakkaat pitävät siirtoa usein kalliina tai aikaavievänä. Usein on myös epäselvää, kuinka kauan siirtoprosessi kestää ja mitä suoraveloituksille ja suorille hyvityksille tapahtuu

siirtymäkauden aikana (ts. kaudella, jona uusi tili on avattu mutta kaikkia toistuvia maksuja ei ole siirretty uudelle tilille). Yleisissä periaatteissa vahvistettuja määräaikoja ei myöskään aina noudateta.

Vaikutusten arvioinnissa korostettiin lisäksi sitä, ettei käytössä ole yhteistä kehystä, joka helpottaisi tilin siirtämistä toiseen valtioon tai tilinhoitomaksujen vertailukelpoisuutta. Vaikka potentiaalista kysyntää on runsaasti, prosessin monimutkaisuus saattaa käytännössä saada kuluttajat luopumaan tilinsä siirtämisestä. Täysipainoisesti toimivilla sisämarkkinoilla vertailukelpoisten tietojen saanti maksutilien hinnoista eri puolilla EU:ta laajentaisi kuluttajien valinnanvaraa ja helpottaisi tilien siirtämistä kotimaan alueella ja valtioiden rajojen yli.

Komissio totesi edellä esitetyn perusteella ja saatavilla olevien vaihtoehtojen perusteellisen arvioinnin jälkeen, että siirtoprosessin toimivuuden parantaminen edellyttää maksutilien siirtämistä koskevien yhteisten periaatteiden muuttamisesta oikeudellisesti sitoviksi. Toimenpiteillä olisi lisäksi laajennettava yhteisten periaatteiden soveltamisalaa tilien siirtämiseen toiseen valtioon. Näin kuluttajia autetaan saamaan selkeitä ja ymmärrettäviä tietoja maksutilien tarjoajilta sekä sitä kautta yksilöimään tarpeitaan parhaiten vastaavan maksutilin. Jos kuluttajat päättävät saamiensa tietojen perusteella siirtyä toiseen tiliin, heillä on käytettävissään siirtopalvelu.

Tilin käyttömahdollisuuden osalta vaikutusten arvioinnissa todettiin, että EU:n jokaiselle kuluttajalle on varmistettava velvoittavalla EU:n lainsäädännöllä oikeus perusmaksutilin käyttöön. EU:ssa on 58 miljoonaa kuluttajaa, joilla ei ole maksutiliä. Tähän löydettiin monia pääasiallisia syitä, kuten johdonmukaisen sääntelykehiksen puuttuminen EU:ssa, kieltäytyminen avaamasta tiliä kansalaisuuden tai muussa maassa sijaitsevan asuinpaikan vuoksi, tilin korkea hinta, se, että kuluttajat eivät ole saaneet rahoitusalan valistusta eikä heillä ole alan tietämystä, sekä kuluttajien heikko luottamus rahoitusjärjestelmään.

Vaikutusten arvioinnissa tarkasteltiin lukuisia toimintavaihtoehtoja ja niiden muunnelmia.¹¹ Tarkoituksenmukaisimmaksi toimenpiteeksi kyseisen ongelman ratkaisemiseksi katsottiin jäsenvaltioiden velvoittaminen varmistamaan jokaiselle kuluttajalle oikeus käyttää perusmaksutiliä. Perusmaksutilin ominaisuudet olisi laajennettava suosituksen mukaisista ominaisuuksista myös internetpankkitoimintaan ja verkko-ostoksiin. Uusilla toimenpiteillä parannetaan perusmaksupalveluiden saatavuutta ja käyttömahdollisuutta sekä alennetaan niiden kustannuksia. Tämän puolestaan odotetaan vähentävän tuntuvasti kuluttajille aiheutuvaa haittaa, edistävän taloudellista ja sosiaalista osallisuutta, parantavan kuluttajien luottamusta, kannustavan liikkumista valtioiden rajojen yli sekä rohkaisevan mahdollisimman monia kuluttajia osallistumaan täysipainoisesti sisämarkkinoihin.

Vaikutusten arviointi toimitettiin vaikutustenarviointilautakunnalle 27. heinäkuuta 2012. Lautakunta pyysi arvioinnin toimittamista uudelleen siten, että siihen olisi lisätty tietoa ongelman määrittelystä, toissijaisuuteen liittyvistä näkökohdista sekä esiteltujen vaihtoehtojen ja niihin sisältyvien sitovien toimenpiteiden oikeasuhteisuuden ja EU:n arvonlisän kriittisestä tarkastelusta. Lautakunta pyysi parannuksia myös vaihtoehtojen ja niiden odotettavissa olevien vaikutusten esittelyyn ja ilmoitti, että kertomuksessa olisi viitattava johdonmukaisemmin eri sidosryhmien näkemyksiin. Uusi vaikutusten arviointi toimitettiin 29. lokakuuta 2012. Lautakunta ilmoitti 28. marraskuuta 2012, ettei se voinut antaa kertomuksesta myönteistä lausuntoa, ja ehdotti joitakin lisämuutoksia, jotka koskivat pääasiassa tilien siirtämistä toiseen valtioon. Komission yksiköt tekivät tämän perusteella kertomukseen lisämuutoksia, muun muassa painottamalla eri ongelma-alueiden yhtymäkohtia,

¹¹ Komission yksiköiden valmisteluasiakirja, vaikutusten arviointi, 7 kohta, s. 56.

tarkentamalla ongelman ylikansallista ulottuvuutta sekä antamalla lisätietoja sidosryhmien näkemyksistä ja tilien siirtämisestä valtioiden rajojen yli.

3. EHDOTUKSEN OIKEUDELLINEN SISÄLTÖ

3.1. Oikeusperusta

Ehdotus perustuu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 114 artiklaan. Kuten edellä todettiin, EU:n tason kehyksen luomisella ehdotuksen kattamille aloille pyritään poistamaan jäljellä olevat esteet maksupalveluiden vapaan liikkuvuuden ja yleisemmin tavaroiden, henkilöiden, palveluiden ja pääoman vapaan liikkuvuuden tieltä. Täysin yhdyntyneillä ja kehittyneillä maksupalveluiden sisämarkkinoilla on keskeinen merkitys kyseisten esteiden poistamisessa. Ehdotuksella estetään myös sisämarkkinoiden muuttuminen entistä pirstaleisemmaksi, kuten voisi käydä, jos jäsenvaltiot toteuttaisivat erilaisia ja epäjohdonmukaisia sääntelytoimia tällä alalla.

3.2. Toissijaisuusperiaate

Toissijaisuusperiaatteen mukaan EU:n toimia voidaan toteuttaa vain, jos jäsenvaltiot eivät voi yksin saavuttaa asetettuja tavoitteita. EU:n toimet ovat tarpeen sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan parantamiseksi ja kilpailun vääristymisen välttämiseksi vähittäispankkitoiminnan alalla.

Erilaiset sääntelykehykset tai niiden puuttuminen luovat esteitä siirtymiselle toisen valtion markkinoille. EU:n tason aloitteella voidaan puuttua paremmin tekijöihin, jotka estävät liiketoiminnan harjoittamisen toisessa jäsenvaltiossa tai kasvattavat toisessa jäsenvaltiossa harjoitettavan liiketoiminnan kustannuksia verrattuna kotimaisten palveluntarjoajien kustannuksiin. Luottolaitokset, jotka haluavat toimia rajojen yli, joutuvat noudattamaan erilaisia vaatimuksia, mutta lisäksi niitä estetään hyödyntämästä täysipainoisesti mittakaavasäästöjä, joita koituu prosessien kehittämisestä ja suorien asiakaspalveluiden taustatoimintojen (back office) kaltaisista toiminnoista.

Asiakkaiden vähäinen liikkuvuus yleisesti ja tehottomat siirtojärjestelmät erityisesti luovat esteitä markkinoilletulijoille, jotka pyrkivät hankkimaan uusia asiakkaita. Jos jäsenvaltiot päättävät yksin toimien toteuttamatta jättämisestä tai toteuttamisesta, tulokseksi todennäköisesti saadaan keskenään erilaisia sääntökokoelmia, jotka heikentävät markkinoiden kilpailukykyä ja epäyhtenäistävät kuluttajansuojaa eri puolella EU:ta. Kuluttajat saavat kuitenkin EU:n tasolla vähittäispankkialan toiminnalle vahvistetuista yhteisistä kriteereistä tiedot, jotka he tarvitsevat tehdäkseen tietoon perustuvia valintoja. Tämä puolestaan vahvistaa osaltaan kilpailua ja voimavarojen tehokasta kohdentamista EU:n vähittäisrahoitusmarkkinoilla sekä hyödyttää siten yrityksiä ja kuluttajia.

Lisäksi tasapuolisten toimintaedellytysten luominen EU:n tasolle mahdollistaa sen, että kuluttajat voivat osallistua sähköiseen kaupankäyntiin ja digitaalimarkkinoihin sekä hyödyntää sitä kautta houkuttelevampia tuotteita ja palveluita muissa jäsenvaltioissa. Myös pankkimaksujen ja tilien siirtämisen avoimuutta koskevia itsesääntelyaloitteita on ollut testattavina, mutta ne ovat osoittautuneet epätydyttäväiksi ja tehottomiksi. Mahdollisuudesta käyttää tavanomaista maksutiliä vuonna 2011 annetun suosituksen täytäntöönpano on sekin ollut riittämätöntä. Eri puolilla EU:ta voimassa olevat säännöt mahdollisuudesta käyttää maksutiliä ovat edelleen hajanaisia eikä niissä ole odotettavissa muutoksia lähiaikoina varsinkaan maailmanlaajuisen finanssikriisin ja kansallisten markkinoiden taantumisen vuoksi.

3.3. Suhteellisuusperiaate

EU:n tasolla kaavaillut toimet rajoittuvat niihin, jotka ovat välttämättömiä asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi. Toimet täydentävät toisiaan, ja niillä luodaan asianmukainen tasapaino vähittäisrahoituspalveluiden täysipainoisesti toimivien ja korkeatasoista kuluttajansuojaa tarjoavien sisämarkkinoiden tehokkaan varmistamisen ja toimien vaikuttavuuden välille.

Tilinhoitomaksujen avoimuuden ja vertailukelpoisuuden osalta ehdotuksessa noudatetaan joustavaa lähestymistapaa esimerkiksi sallimalla kansallisella tasolla standardoitu terminologia ja standardoimalla terminologia EU:n tasolla vain silloin, kun se on mahdollista. Aika, joka maksutilien siirtämiseen toiseen valtioon voidaan käyttää, kaksinkertaistetaan (tätä säännöstä tarkastellaan uudelleen viiden vuoden kuluttua). Vaikka tällä ehdotuksella otetaan käyttöön oikeus käyttää perusmaksutiliä, siinä jätetään jäsenvaltioille huomattavasti joustovaraa määrittää, kuinka tämä toteutetaan käytännössä.

Ehdotuksessa on asuinpaikkaan perustuvaa syrjintää koskeva yleissäännös, joka perustuu direktiivin 2006/123/EY 20 artiklan mukaiseen, suhteessa muihin kuin rahoituspalveluihin noudatettuun lähestymistapaan. Erityisemmästä velvoitteesta säädetään vain perusmaksutilien osalta.

Tasapuolisten toimintaedellytysten luominen koko EU:hun voidaan varmistaa vain velvoittavalla lainsäädännöllä, jolla voidaan minimoida kustannukset ja maksimoida mittakaavasäästöt sellaisten maksutilintarjoajien osalta, jotka ovat halukkaita toimimaan valtioiden rajojen yli. Vaikka velvoittavan lainsäädännön antaminen aiheuttaa sidosryhmille täytäntöönpanoon liittyviä ajallisia ja taloudellisia rasitteita, ne vastaavat rasitteita, jotka aiheutuisivat suosituksista tai itsesääntelystä, jos niitä sovelletaan asianmukaisesti.

3.4. Sääntelytavan valinta

Ehdotettu sääntelytapa: direktiivi.

Pyrkimykset ratkaista tilinhoitomaksujen vertailukelpoisuutta ja tilien siirtämistä koskevat kysymykset itsesääntelytoimenpiteiden avulla ovat olleet paljolti epäonnistuneita. Maksutilien siirtämistä koskevien yhteisten periaatteiden täytäntöönpano jäsenvaltioissa on osoittautunut suurelta osin epätydyttäväksi. Tämä saattaa johtua lähinnä seuranta- ja soveltamisen valvontaa koskevien toimenpiteiden puuttumisesta itsesääntelyyn perustuvassa lähestymistavassa. Tilinhoitomaksujen vertailukelpoisuuden lisäämistä koskeva itsesääntelyaloite, jota on pyritty kehittämään yhteistyössä alan edustajien kanssa, ei ole myöskään tuottanut hyviä tuloksia. Tämän vuoksi itsesääntely ei olisi tehokas ratkaisu.

Mahdollisuudesta käyttää tavanomaista maksutiliä annetun komission suosituksen noudattaminen on myös ollut useimmissa tapauksissa riittämätöntä. Vain kolme jäsenvaltiota on noudattanut sitä pääosin, ja yli puolella jäsenvaltioista ei ole ollut käytössä minkäänlaista kehystä, jolla edistettäisiin oikeutta tilin käyttöön. Kuten vertailukelpoisuuden, avoimuuden ja tilien siirtämisen tapauksessa, ei-velvoittava toimenpide on osoittautunut myös tältä osin epäonnistuneeksi.

Velvoittavan toimenpiteen käyttöönotto on tehokkain ja vaikuttavin keino asetettujen tavoitteiden saavuttamiseen. Vain velvoittavalla säädöksellä voidaan taata se, että toimintavaihtoehdot otetaan käyttöön kaikissa 27 jäsenvaltiossa ja että säännöt ovat täytäntöönpanokelpoisia. Direktiivi mahdollistaa maksutilimarkkinoiden kansallisten erityispiirteiden ottamisen huomioon. Tämä edistää tasapuolisten toimintaedellytysten luomista sekä kuluttajille että yrityksille koko EU:ssa.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotuksella ei ole vaikutusta EU:n eikä EU:n virastojen talousarvioon.

5. VALINNAISET TIEDOT

5.1. Uudelleentarkastelu-, tarkistus- tai raukeamislauseke

Ehdotus sisältää uudelleentarkastelulausekkeen.

5.2. Euroopan talousalue

Ehdotettu toimenpide koskee sisämarkkinoita, minkä vuoksi se on ulotettava koskemaan Euroopan talousaluetta.

5.3. Ehdotuksen yksityiskohtainen kuvaus

Jäljempänä olevan lyhyen yhteenvedon tavoitteena on helpottaa päätöksentekoprosessia hahmottelemalla direktiivin pääsisältöä.

Ehdotuksen 1 artiklassa (kohde ja soveltamisala) määritellään direktiivin soveltamisala.

Ehdotuksen 2 artikla (määritelmät) sisältää direktiivissä käytettävien termien määritelmät.

Ehdotuksen 3 artiklassa (luettelo edustavimmista maksupalveluista, joista veloitetaan maksu kansallisella tasolla ja joiden terminologia on standardoitu) jäsenvaltioiden edellytetään laativan luettelon edustavimmista maksupalveluista, joista veloitetaan maksu kansallisella tasolla ja joiden terminologia on standardoitu.

Ehdotuksen 4 artiklassa (maksuja koskeva tietoasiakirja ja sanasto) jäsenvaltioiden edellytetään ottavan käyttöön velvoitteen, jonka mukaan maksupalveluntarjoajien on annettava kuluttajille 3 artiklassa tarkoitettu luettelo edustavimmista maksupalveluista, joista veloitetaan maksu kansallisella tasolla, ja kyseisistä palveluista veloitettavista maksuista. Nämä tiedot olisi esitettävä vakioformaattissa. Kyseisessä artiklassa jäsenvaltioiden edellytetään myös ottavan käyttöön velvoitteen, jonka mukaan maksupalveluntarjoajien on asetettava saataville vähintään luetteloon sisältyvät palvelut kattava sanasto.

Ehdotuksen 5 artiklassa (maksuerittely) jäsenvaltioiden edellytetään ottavan käyttöön velvoitteen, jonka mukaan maksupalveluntarjoajien on annettava asiakkaille vähintään kerran vuodessa tiedot kaikista veloitetuista maksuista. Nämä tiedot olisi esitettävä vakioformaattissa.

Ehdotuksen 6 artiklassa (sopimustiedot ja kaupalliset tiedot) maksupalveluntarjoajien edellytetään käyttävän tarvittaessa 3 artiklan mukaista standardoitua terminologiaa sopimustiedoissa ja kaupallisissa tiedoissa.

Ehdotuksen 7 artiklassa (vertailusivustot) jäsenvaltioiden edellytetään varmistavan, että kuluttajilla on pääsy vähintään yhdelle verkkosivustolle, jossa vertaillaan tilinhoitomaksuja. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön yksityisiä toimijoita koskeva valtuutusjärjestelmä.

Ehdotuksen 8 artiklassa (pakettitarjoukset) jäsenvaltioiden edellytetään ottavan käyttöön velvoitteen, jonka mukaan maksutiliä yhdessä toisen rahoituspalvelun tai -tuotteen kanssa pakettina tarjoavien maksupalveluntarjoajien on annettava asiakkaille tarvittavat tiedot paketin eri osista.

Ehdotuksen 9 artiklassa (siirtopalvelun tarjoaminen) jäsenvaltioiden edellytetään ottavan käyttöön yleisen velvoitteen, jonka mukaan maksupalveluntarjoajien on asetettava siirtopalvelu saataville kaikille asiakkaille, joilla on unioniin sijoittautuneen maksupalveluntarjoajan ylläpitämä tili.

Ehdotuksen 10 artiklassa (siirtopalvelu) vahvistetaan vastaanottavien ja siirtävien maksupalveluntarjoajien erityistehtävät ja -velvoitteet siirtopalvelun yhteydessä.

Ehdotuksen 11 artiklassa (siirtopalveluun liittyvät maksut) vahvistetaan periaatteet, joilla varmistetaan, että siirtopalveluista mahdollisesti veloittettavat maksut ovat asianmukaisia ja vastaavat aiheutuneita kustannuksia.

Ehdotuksen 12 artiklassa (kuluttajien taloudelliset tappiot) vahvistetaan maksupalveluntarjoajia koskeva velvollisuus korvata kuluttajille aiheutuneet kulut, jotka johtuvat maksupalveluntarjoajan virheestä tai siirtopalvelun aikana tapahtuneesta viivästymisestä. Tarkoituksena on myös ehkäistä se, että kuluttajat kärsivät taloudellisia tappioita kolmansien virheellisesti ohjaamien tilisiirtojen tai suoraveloitusten vuoksi.

Ehdotuksen 13 artiklassa (siirtopalvelua koskevat tiedot) vahvistetaan maksupalveluntarjoajien velvollisuus asettaa kuluttajien saataville tietoja siirtopalvelusta.

Ehdotuksen 14 artiklassa (syrjimättömyys) jäsenvaltioiden edellytetään varmistavan, ettei kuluttajia syrjitä heidän kansalaisuutensa tai asuinpaikkansa perusteella, kun he hakevat tai käyttävät maksutiliä.

Ehdotuksen 15 artiklassa (oikeus käyttää perusmaksutiliä) vahvistetaan kuluttajien oikeus käyttää perusmaksutiliä missä tahansa jäsenvaltiossa. Kyseisessä artiklassa vahvistetaan myös velvoite, jonka mukaan jäsenvaltioiden on nimitettävä vähintään yksi maksupalveluntarjoaja, joka tarjoaa perusmaksutiliä.

Ehdotuksen 16 artiklassa (perusmaksutilin ominaisuudet) täsmennetään luettelo maksupalveluista, jotka perusmaksutilin olisi sisällettävä.

Ehdotuksen 17 artiklassa (veloitettavat maksut) jäsenvaltioiden edellytetään varmistavan, että maksupalveluntarjoajat tarjoavat 16 artiklassa mainitut palvelut maksutta tai kohtuullista maksua vastaan.

Ehdotuksen 18 artiklassa (puitesopimukset ja niiden irtisanominen) muistutetaan, että perusmaksutileihin sovelletaan direktiiviä 2007/64/EY. Kyseisessä artiklassa luetellaan kuitenkin rajallinen määrä perusteita, joiden täyttyessä maksupalveluntarjoaja voi irtisanoa oikeutetusti perusmaksutiliä koskevan putesopimuksen.

Ehdotuksen 19 artiklassa (perusmaksutilejä koskevat yleistiedot) jäsenvaltioiden edellytetään varmistavan, että käytössä on toimenpiteitä, joilla lisätään tietämystä perusmaksutileistä.

Ehdotuksen 20 artiklassa (toimivaltaiset viranomaiset) säädetään menettelystä, jota noudatetaan direktiivin säännösten soveltamisesta vastaavien viranomaisten nimeämisessä.

Ehdotuksen 21 artiklassa (vaihtoehtoinen riitojenratkaisu) jäsenvaltioiden edellytetään ottavan käyttöön erityisvaatimuksia kuluttajien ja maksupalveluntarjoajien välisten riitojen ratkaisemiseksi.

Ehdotuksen 22 artiklassa (hallinnolliset toimenpiteet ja seuraamukset) jäsenvaltioiden edellytetään vahvistavan säännöt, joita sovelletaan tämän direktiivin täytäntöön panemiseksi hyväksytyjen kansallisten säännösten rikkomisesta määrättäviin seuraamuksiin.

Ehdotuksen 23 (delegoidut säädökset) ja 24 artiklassa (siirretyn säädösvaltan käyttö) komissiolle siirretään valta hyväksyä delegoituja säädöksiä ja vahvistetaan, kuinka tällaista säädösvaltaa olisi käytettävä.

Ehdotuksen 25 artikla (täytäntöönpanosäädökset) komissiolle siirretään valta hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä ja vahvistetaan, kuinka tällaista säädösvaltaa olisi käytettävä.

Ehdotuksen 26 (arviointi) ja 27 artiklassa (uudelleentarkastelulauseke) vahvistetaan järjestelmät, joita käytetään direktiivin säännösten tehokkaan soveltamisen arvioinnissa ja mahdollisten muutosten ehdottamisessa.

Ehdotuksen 28 artiklassa (saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä) säädetään jäsenvaltioiden velvoitteesta toteuttaa tämän direktiivin täytäntöönpanon edellyttämät lainsäädäntötoimenpiteet.

Ehdotuksen 29 artiklassa (voimaantulo) ilmoitetaan päivämäärä, jona tämä direktiivi tulee voimaan.

Ehdotuksen 30 artiklassa (osoitus) säädetään, että direktiivi on osoitettu jäsenvaltioille.

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI**maksutileihin liittyvien maksujen vertailukelpoisuudesta,
maksutilien siirtämisestä
ja mahdollisuudesta käyttää perusmaksutilejä**

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon¹²,ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon¹³,ovat kuulleet Euroopan tietosuojavaltuutettua¹⁴,

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) SEUT-sopimuksen 26 artiklan 2 kohdan mukaisesti sisämarkkinat käsittävät alueen, jolla ei ole sisäisiä rajoja ja jolla taataan tavaroiden, henkilöiden, palveluiden ja pääomien vapaa liikkuvuus. Sisämarkkinoiden pirstoutuminen vaikuttaa haitallisesti kilpailukykyyn, kasvuun ja työpaikkojen luomiseen unionissa. Sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa haittaavien suorien ja välillisten esteiden poistaminen on olennaista niiden loppuunsaattamisen kannalta. Toimilla, jotka EU on toteuttanut vähittäisrahoituspalvelualan sisämarkkinoilla, on jo edistetty olennaisesti maksupalveluntarjoajien rajatylittävän toiminnan kehittämistä ja parannettu kuluttajien valinnanvaraa sekä tarjousten laatua ja avoimuutta.
- (2) Maksupalveluista sisämarkkinoilla, direktiivien 97/7/EY, 2002/65/EY, 2005/60/EY ja 2006/48/EY muuttamisesta ja direktiivin 97/5/EY kumoamisesta 13 päivänä marraskuuta 2007 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2007/64/EY, jäljempänä 'maksupalveludirektiivi', on tältä osin vahvistettu sellaisten maksujen avoimuutta koskevat perussäännöt, joita maksupalveluntarjoajat veloittavat maksutileillä tarjottavista palveluista. Näin on voitu helpottaa olennaisesti maksupalveluntarjoajien toimintaa, luoda maksupalveluiden tarjontaan ja vaadittuihin

¹² EUVL C... , ..., s...

¹³ EUVL C... , ..., s...

¹⁴ EUVL C xx, xx.xx.xxxx, s. x.

tietoihin sovellettavat yhdenmukaiset säännöt, vähentää hallinnollista rasitetta ja saada aikaan kustannussäästöjä maksupalveluntarjoajille.

- (3) Vähittäispankkitoiminnan sisämarkkinoiden parantamiseksi ja kehittämiseksi on kuitenkin vielä paljon tehtävissä. Erityisesti maksujen avoimuuden ja vertailukelpoisuuden puute ja vaikeudet maksutilien siirtämisessä ovat esteitä, jotka edelleen haittaavat täysin yhdentyneiden markkinoiden toteuttamista.
- (4) Sisämarkkinoiden nykyiset olosuhteet saattavat saada maksupalveluntarjoajat luopumaan sijoittautumisvapauden tai palveluiden tarjoamisen vapauden käytöstä unionissa, koska asiakkaiden hankinta uusille markkinoille tulon yhteydessä on vaikeaa. Uusille markkinoille tulo edellyttää usein mittavia investointeja. Tällaiset investoinnit ovat perusteltuja vain, jos palveluntarjoaja arvioi liiketoimintamahdollisuudet ja kuluttajien taholta tulevan kysynnän ennakkoon riittäviksi. Kuluttajien vähäinen liikkuvuus suhteessa vähittäisrahoituspalveluihin johtuu paljolti tarjottavien maksujen ja palveluiden avoimuuden ja vertailukelpoisuuden puutteesta sekä myös maksutilien siirtämiseen liittyvistä vaikeuksista. Nämä seikat jarruttavat myös kysyntää. Tämä pätee erityisesti rajatylittäviin tilanteisiin.
- (5) Lisäksi voimassa olevien kansallisten sääntelykehysten hajanaisuus saattaa estää merkittävästi maksutilien sisämarkkinoiden loppuunsaattamista. Kansallisella tasolla voimassa olevissa säännöksissä, joita sovelletaan maksutileihin ja erityisesti maksujen vertailukelpoisuuteen ja maksutilien siirtämiseen, on eroja. Maksutilien siirtämistä koskevien yhdenmukaisten, sitovien toimenpiteiden puuttuminen EU:n tasolla on aiheuttanut sen, että kansallisella tasolla sovelletaan erilaisia käytäntöjä ja toimenpiteitä. Erot ovat erityisen silmäänpestäviä maksujen vertailukelpoisuudessa, jonka osalta EU:n tason toimenpiteet, myös itsesääntelytoimenpiteet, puuttuvat kokonaan. Jos nämä erot kasvavat tulevaisuudessa pankkien pyrkiessä räätälöimään käytäntönsä kansallisten markkinoiden mukaan, valtioiden rajojen yli harjoitettavan toiminnan kustannukset kasvaisivat suhteessa kotimaisten palveluntarjoajien kustannuksiin, mikä vähentäisi rajatylittävän toiminnan houkuttelevuutta. Esteet, joiden vuoksi kuluttajilla on ongelmia maksutilin avaamisessa ulkomailla, vähentävät rajatylittävää toimintaa sisämarkkinoilla. Nykyiset rajoittavat kelpoisuuskriteerit saattavat estää Euroopan kansalaisia liikkumasta vapaasti unionin alueella. Kaikille kuluttajille on annettava mahdollisuus käyttää maksutiliä, jotta he voivat osallistua sisämarkkinoihin ja hyödyntää sisämarkkinoiden tarjoamat edut.
- (6) Koska osa mahdollisista asiakkaista ei avaa tiliä joko siksi, että se evätään heiltä, tai siksi, että heille ei tarjota tarkoituksenmukaisia tuotteita, maksutilipalveluiden potentiaalista kysyntää EU:ssa ei hyödynnetä täysimääräisesti. Kuluttajien laajempi osallistuminen sisämarkkinoihin kannustaisi nykyistä useampia maksupalveluntarjoajia siirtymään uusille markkinoille. Olosuhteet, joissa kuluttajat saavat mahdollisuuden käyttää maksutiliä, ovat myös välttämätön edellytys sille, että kuluttajat saadaan osallistumaan aktiivisemmin sisämarkkinoihin ja että he pystyvät hyödyntämään sisämarkkinoiden tuomat edut.
- (7) Maksujen avoimuus ja vertailukelpoisuus on otettu esille pankkialan tekemässä itsesääntelyaloitteessa. Laadituista ohjeista ei kuitenkaan päästy lopulliseen yhteisymmärrykseen. Euroopan pankkialan komitean vuonna 2008 laatimissa maksutilien siirtämistä koskevissa yhteisissä periaatteissa esitellään mallijärjestelmä, jota samaan jäsenvaltioon sijoittautuneet maksupalveluntarjoajat voivat käyttää tarjoamiensa pankkitilien siirrossa. Periaatteiden ei-sitova luonne on kuitenkin

aiheuttanut sen, että niitä on sovellettu epäjohdonmukaisesti ja tehottomasti eri puolilla EU:ta. Yhteisissä periaatteissa käsitellään lisäksi vain pankkitilien siirtämistä kansallisella tasolla eikä lainkaan niiden siirtämistä valtiosta toiseen. Perusmaksutilin käyttömahdollisuuden osalta jäsenvaltioita kehoitettiin 18 päivänä heinäkuuta 2011 annetussa komission suosituksessa 2011/442/EU toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kyseistä suositusta sovelletaan viimeistään kuuden kuukauden kuluttua sen julkaisemisesta. Tähän mennessä vain harvat jäsenvaltiot ovat alkaneet noudattaa suosituksen pääperiaatteita.

- (8) Sen vuoksi on erittäin tärkeää vahvistaa yhdenmukaiset säännöt, joilla voitaisiin ratkaista asiakkaiden vähäistä liikkuvuutta koskeva ongelma sekä parantaa erityisesti maksutilipalveluiden ja maksujen vertailukelpoisuutta, tarjota kannustimia maksutilien siirtämiseen ja välttää se, että kuluttajia, jotka aikovat hankkia maksutilin toisesta valtiosta, syrjitään heidän asuinpaikkansa perusteella. Lisäksi on olennaista toteuttaa asianmukaisia toimenpiteitä, joilla edistetään asiakkaiden osallistumista maksutilimarkkinoihin. Toimenpiteillä luodaan kannustimia sisämarkkinoilla toimiville maksupalveluntarjoajille ja varmistetaan tasapuoliset toimintaedellytykset, mikä lujittaa kilpailua ja resurssien tehokasta kohdentamista EU:n vähittäisrahoitusmarkkinoilla ja hyödyttää siten yrityksiä ja kuluttajia. Lisäksi avoimet maksutiedot ja tilinsiirtomahdollisuudet yhdistettyinä oikeuteen käyttää perusmaksutiliä mahdollistavat sen, että EU:n kansalaiset voivat liikkua ja vertailla palvelutarjontaa helpommin unionissa sekä hyödyntää siten vähittäisrahoituspalveluiden sisämarkkinoita, jotka toimivat täysipainoisesti, ja antaa panoksensa niiden jatkokehitykseen.
- (9) Tätä direktiiviä sovelletaan kuluttajien maksutileihin. Tämän vuoksi yritysten, myös pien- tai mikroyritysten, tilit jäävät sen soveltamisalan ulkopuolelle, vaikka ne olisi avattu yksityishenkilönä. Tätä direktiiviä ei myöskään sovelleta säästötileihin, joiden maksutoiminnot voivat olla rajallisemmat.
- (10) Direktiiviin sisältyvät määritelmät on yhdenmukaistettu unionin muuhun lainsäädäntöön sisältyvien määritelmien sekä erityisesti direktiivin 2007/64/EY ja euromääräisiä tilisiirtoja ja suoraveloituksia koskevista teknisistä ja liiketoimintaa koskevista vaatimuksista sekä asetuksen (EY) N:o 924/2009 muuttamisesta 14 päivänä maaliskuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 260/2012¹⁵ määritelmien kanssa.
- (11) On erittäin tärkeää, että kuluttajat voivat saada hyvän käsityksen maksuista kyetäkseen vertailemaan eri maksupalveluntarjoajien tarjouksia ja tekemään tietoon perustuvia päätöksiä siitä, mikä tili vastaa parhaiten heidän tarpeitaan. Maksut eivät ole vertailukelpoisia, jos maksupalveluntarjoajat käyttävät erilaista terminologiaa samoista maksupalveluista ja antavat tietoa eri formaateissa. Standardoitu terminologia yhdessä edustavimpia maksupalveluja koskevan kohdennetun ja yhdenmukaisessa formaatissa toteutettavan maksutiedotuksen kanssa voi auttaa kuluttajia saamaan hyvän käsityksen maksuista ja vertailemaan niitä.
- (12) Kuluttajat hyötyisivät eniten ytimekkäistä tiedoista, joita on helppo vertailla eri maksupalveluntarjoajien kesken. Välineet, jotka asetetaan kuluttajien saataville maksutilitarjousten vertailua varten, eivät vaikuttaisi myönteisesti, jos eri tarjousten sisältämistä maksuista laadittujen pitkien luetteloiden läpikäymiseen käytettävä aika kumoaisi hyödyn, joka saadaan edullisimman tarjouksen valinnasta. Tämän vuoksi

¹⁵ EUVL L 94, 30.3.2012, s. 22.

maksuja koskeva terminologia olisi standardoitava vain jäsenvaltioiden edustavimpien ehtojen ja määritelmien osalta, jotta voidaan välttää riski liiallisten tietojen antamisesta.

- (13) Maksuja koskevan terminologian määrittäminen olisi annettava kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tehtäväksi, jotta voidaan ottaa huomioon paikallisten markkinoiden erityispiirteet. Jotta palvelut katsottaisiin edustaviksi, vähintään yhden maksupalveluntarjoajan olisi veloitettava siitä maksua jäsenvaltioissa. Lisäksi maksuja koskeva terminologia olisi mahdollisuuksien mukaan standardoitava EU:n tasolla, mikä mahdollistaa eri puolilla unionia veloitettavien maksujen vertailun. Euroopan pankkiviranomaisen olisi laadittava ohjeet, jotka auttavat jäsenvaltioita määrittämään edustavimmat maksupalvelut, joista veloitetaan maksu kansallisella tasolla.
- (14) Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten laadittua alustavan luettelon edustavimmista palveluista, joista veloitetaan maksu kansallisella tasolla, sekä maksuihin liittyvistä termeistä ja määritelmistä komission olisi tarkasteltava luetteloa yksilöidäkseen delegoiduilla säädöksillä palvelut, jotka ovat yhteisiä useimmille jäsenvaltioille, ja ehdottaakseen niille standardoituja EU:n tason termejä ja määritelmiä.
- (15) Auttaakseen kuluttajia vertailemaan helposti sisämarkkinoilla veloitettavia tilinhoitomaksuja maksupalveluntarjoajien olisi annettava kuluttajille luettelo maksuista, joita veloitetaan standardoidussa terminologiassa luetelluista palveluista. Tämä edistäisi myös tasapuolisten toimintaedellytysten luomista maksutilamarkkinoilla kilpaileville luottolaitoksille. Maksuja koskevassa tietoasiakirjassa olisi oltava tietoa vain edustavimmista maksupalveluista kussakin jäsenvaltiossa, ja siinä olisi käytettävä tarvittaessa EU:n tasolla vahvistettuja termejä ja määritelmiä. Jotta kuluttajia autettaisiin saamaan hyvä käsitys maksuista, jotka he joutuvat maksamaan maksutilistään, heidän saatavilleen olisi asetettava sanasto, jossa on selityksiä vähintään luetteloon sisältyvistä maksuista ja palveluista. Sanastoa olisi hyödynnettävä välineenä, jolla edistetään paremman käsityksen saamista maksujen merkityksestä, jotta kuluttajilla olisi valmiudet valita laajemmasta maksutilitarjousten valikoimasta. Olisi myös otettava käyttöön velvoite, jonka mukaan maksupalveluntarjoajien on ilmoitettava kuluttajille vähintään kerran vuodessa kaikki näiden tileistä veloitettut maksut. Jälkikäteen annettavat tiedot olisi toimitettava erillisenä tiivistelmänä. Siinä olisi luotava kokonaiskatsaus kaikkiin suoritettuihin maksuihin, jotta kuluttajat saisivat käsityksen siitä, mihin maksut liittyvät, ja voisivat arvioida, onko heidän tarpeen joko muuttaa kulutustottumuksiaan tai siirtyä toisen palveluntarjoajan asiakkaaksi. Tästä saataisiin maksimaalinen hyöty, jos jälkikäteen annettavat maksutiedot kattavat samat palvelut kuin ennakkotiedot.
- (16) Kuluttajien tarpeiden täyttämiseksi on syytä varmistaa, että maksutilejä koskevat maksutiedot ovat oikeellisia, selkeitä ja vertailukelpoisia. Sen vuoksi tässä direktiivissä olisi vahvistettava maksuja koskevan tietoasiakirjan ja maksuerittelyn esitystapaa koskevat yhteiset vaatimukset, jotta voidaan varmistaa, että ne ovat kuluttajien kannalta ymmärrettäviä ja vertailukelpoisia. Kunkin jäsenvaltion olisi käytettävä jokaisessa maksuja koskevassa tietoasiakirjassa ja maksuerittelyssä samaa formaattia ja kohtien ja niiden otsikoiden järjestystä, jotta kuluttajat voivat vertailla asiakirjoja tulkitakseen ja käyttääkseen tietoja mahdollisimman hyvin. Maksuja koskeva tietoasiakirja ja maksuerittely olisi voitava erottaa selkeästi muista tiedonannoista. Ne olisi voitava tunnistaa yhteisen tunnuksen perusteella.

- (17) Sen varmistamiseksi, että sovellettavaa EU:n tason terminologiaa käytetään yhdenmukaisesti koko unionissa, jäsenvaltioiden olisi otettava käyttöön velvoite, jonka mukaan maksupalveluntarjoajien on käytettävä sovellettavaa EU:n tason terminologiaa yhdessä alustavassa luettelossa yksilöidyn jäljellä olevan kansallisen standardoidun terminologian kanssa ollessaan yhteydessä kuluttajiin, mukaan lukien maksuja koskeva tietoasiakirja ja maksuerittely. Lukuun ottamatta maksuja koskevaa tietoasiakirjaa ja maksuerittelyä maksupalveluntarjoajat voivat käyttää markkinointinimiä viitatessaan palveluihin.
- (18) Vertailusivustot muodostavat tehokkaan välineen, jonka avulla kuluttajat voivat arvioida eri maksutilitarjousten vahvuuksia yhdellä sivustolla. Niillä voidaan saattaa oikeaan tasapainoon yhtäältä se, että tietojen on oltava selkeitä ja ytimekkäitä, ja toisaalta se, että niiden on oltava täydellisiä ja kattavia, tarjoamalla käyttäjille mahdollisuus hankkia yksityiskohtaisempia tietoja silloin, kun se on heidän etujensa mukaista. Vertailusivustot voivat myös alentaa hakukustannuksia, koska kuluttajien ei tarvitse kerätä tietoja erikseen maksupalveluntarjoajilta.
- (19) Saadakseen puolueettomia tietoja pankkimaksuista kuluttajilla olisi oltava mahdollisuus käyttää vertailusivustoja, jotka ovat toiminnallisesti riippumattomia maksupalveluntarjoajista. Jäsenvaltioiden olisi sen vuoksi varmistettava, että kuluttajien saatavilla on vähintään yksi vertailusivusto niiden alueella. Vertailusivustojen ylläpitäjinä voivat olla toimivaltaiset viranomaiset, muut viranomaiset ja/tai valtuutetut yksityiset toimijat. Jäsenvaltioiden olisi otettava käyttöön vapaaehtoinen valtuutusjärjestelmä, jonka kautta vertailusivustojen yksityiset ylläpitäjät voivat hakea valtuutusta vahvistettujen laatukriteerien mukaisesti. Jos ei ole valtuutettu yksityisen ylläpitäjän verkkosivustoa, olisi otettava käyttöön toimivaltaisen viranomaisen tai muun viranomaisen ylläpitämä vertailusivusto. Tällaisten verkkosivustojen olisi noudatettava laatukriteereitä.
- (20) Maksutilin tarjoaminen yhdistettynä paketiiksi muiden rahoitustuotteiden tai -palveluiden kanssa on yleinen käytäntö maksupalveluntarjoajien keskuudessa. Tämä käytäntö voi tarjota maksupalveluntarjoajille keinon monipuolistaa tarjontaansa ja kilpailla keskenään, ja se voi hyödyttää viime kädessä kuluttajia. Rahoitusalan kytkeykauppaa koskeva komission tutkimus vuodelta 2009 ja asiaa koskevat kuulemiset ja kuluttajien tekemät kantelut ovat kuitenkin osoittaneet, että maksupalveluntarjoajat saattavat tarjota pankkitilejä yhdistettyinä tuotteisiin, joita kuluttajat eivät ole pyytäneet ja jotka eivät ole olennaisia maksutilien kannalta, kuten kotivakuutukset. On lisäksi havaittu, että nämä käytännöt voivat vähentää hintojen avoimuutta ja vertailukelpoisuutta, rajoittaa kuluttajien valinnanvaraa ja vaikuttaa kielteisesti kuluttajien liikkuvuuteen. Tämän vuoksi jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että kun maksupalveluntarjoajat tarjoavat paketoituja maksutilejä, kuluttajille annetaan erikseen tietoja maksutilistä veloitettavista maksuista ja kaikista muista pakettiin sisältyvistä rahoituspalveluista veloitettavista maksuista. Näitä velvoitteita ei pitäisi soveltaa palveluihin, jotka yhdistyvät luonnollisesti maksutilin käyttöön, kuten käteisnostot, sähköinen varojen siirto tai maksukortit. Kyseiset palvelut olisi sen vuoksi jätettävä tämän säännöksen soveltamisalan ulkopuolelle.
- (21) Kuluttajilla on kannustimet maksutilien siirtämiseen vain, jos siirtoprosessi ei aiheuta kohtuuttomia hallinnollisia ja taloudellisia rasitteita. Menettelyn, jota noudatetaan maksutilien siirtämisessä toiselle maksupalveluntarjoajalle, olisi oltava selkeä ja nopea. Maksujen, joita maksupalveluntarjoajat mahdollisesti veloittavat siirtopalvelusta, olisi vastattava maksupalveluntarjoajille aiheutuvia todellisia kustannuksia. Jotta siirto vaikuttaisi myönteisesti kilpailuun, sitä olisi helpotettava

myös rajatylittävällä tasolla. Koska maksutilin siirtäminen toiseen valtioon voi olla monimutkaisempaa kuin kansallisella tasolla toteutettava siirto ja voi edellyttää maksupalveluntarjoajien mukauttavan ja yksinkertaistavan sisäisiä menettelyitään, maksutilien siirtämiselle valtioiden rajojen yli olisi vahvistettava pitemmät määräajat. Eripituisten määräaikojen tarpeellisuutta olisi arvioitava ehdotetun direktiivin uudelleentarkastelun yhteydessä.

- (22) Siirtoprosessin olisi oltava kuluttajan kannalta mahdollisimman suoraviivainen. Tämän vuoksi jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että vastaanottava maksupalveluntarjoaja on kuluttajan puolesta vastuussa prosessin käynnistämisestä ja hallinnasta.
- (23) Kuluttajien olisi voitava pyytää vastaanottavaa maksupalveluntarjoajaa suorittamaan kaikkien toistuvien maksujen siirron tai osan niistä ja myös entisellä tilillä jäljellä olevien varojen siirron, mielellään yhdessä tapaamisessa vastaanottavan maksupalveluntarjoajan kanssa. Kuluttajien olisi voitava allekirjoittaa tätä tarkoitusta varten yksi valtuutus antaakseen suostumuksen mainittujen tehtävien hoitoon. Ennen valtuutuksen antamista kuluttajaa olisi informoitava kaikista siirron toteutuksen edellyttämistä menettelyvaiheista.
- (24) Siirron onnistuminen edellyttää yhteistyötä siirtävän maksupalveluntarjoajan kanssa. Siirtävän maksupalveluntarjoajan olisi annettava vastaanottavalle maksupalveluntarjoajalle kaikki tiedot, jotka tämä katsoo tarvitsevansa jatkaakseen toistuvia maksuja uudella maksutilillä. Tällaiset tiedot olisi kuitenkin rajattava siirron toteuttamisen kannalta tarpeellisiin tietoihin, eikä vastaanottava maksupalveluntarjoaja saisi pyytää ylimääräisiä tietoja.
- (25) Kuluttajille ei pitäisi aiheutua seuraamuksia eikä muuta taloudellista vahinkoa saapuvien tilisiirtojen tai suoraveloitusten virheellisen ohjautumisen vuoksi. Tämä on erityisen tärkeää sellaisten tiettyjen maksaja- ja maksunsaajaryhmien (kuten yleishyödyllisten laitosten) tapauksessa, jotka käyttävät sähköisiä välineitä (esimerkiksi tietokantoja) tallentaakseen kuluttajien tilitietoja ja suorittaakseen monia määräajoin toistuvia tapahtumia, jotka kattavat erittäin monia kuluttajia.
- (26) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, ettei kuluttajia, jotka aikovat avata maksutilin, syrjitä kansalaisuuden tai asuinpaikan perusteella. Vaikka on tärkeää, että maksupalveluntarjoajat varmistavat, etteivät niiden asiakkaat käytä rahoitusjärjestelmää laittomiin tarkoituksiin, kuten petoksiin, rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen, ne eivät saisi asettaa esteitä kuluttajille, jotka haluavat hyötyä sisämarkkinoiden eduista hankkimalla maksutilin toisesta valtiosta.
- (27) Kuluttajien, jotka asuvat laillisesti unionin alueella ja joilla ei ole maksutiliä tietyssä jäsenvaltiossa, olisi voitava avata perusmaksutili ja käyttää sitä kyseisessä jäsenvaltiossa. Saadakseen mahdollisimman laajat mahdollisuudet käyttää tällaista tiliä kuluttajien olisi voivat käyttää niitä riippumatta esimerkiksi työttömyydestä tai henkilökohtaisesta konkurssista johtuvasta taloudellisesta tilanteestaan ja asuinpaikastaan. Oikeus käyttää perusmaksutiliä missä tahansa jäsenvaltiossa olisi lisäksi myönnettävä rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesutarkoituksiin sekä terrorismin rahoitukseen 26 päivänä lokakuuta 2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY¹⁶ vaatimusten mukaisesti, ottaen erityisesti huomioon asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevat menettelyt.

¹⁶ EUVL L 309, 25.11.2005, s. 15.

- (28) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että vähintään yksi maksupalveluntarjoaja tarjoaa perusmaksutiliä kuluttajille. Maksutilin käyttö ei saisi olla kohtuuttoman vaikeaa, eikä se saisi aiheuttaa kuluttajille kohtuuttomia kustannuksia. Tällöin jäsenvaltioiden olisi otettava huomioon sellaisia seikkoja kuin nimettyjen maksupalveluntarjoajien sijainti alueellaan. Minimoidakseen kuluttajien taloudellisen syrjäytymisen riskin jäsenvaltioiden olisi parannettava rahoitusalan valistusta, myös kouluissa, ja torjuttava ylivelkaantumista. Lisäksi jäsenvaltioiden olisi tuettava maksupalveluntarjoajien aloitteita, joilla pyritään helpottamaan perusmaksutilien tarjoamisen nivomista yhteen rahoitusalan valistuksen kanssa.
- (29) Käyttäkseen oikeuttaan perusmaksutiliin kuluttajilla ei saisi olla vielä maksutiliä samalla alueella. Kun sen selvittämiseen, onko kuluttajalla jo maksutili, on mahdotonta käyttää sähköisiä järjestelmiä, maksupalveluntarjoajien olisi hyväksyttävä kuluttajien ilmoitus luotettavana keinona tarkistaa, ettei heillä ole vielä maksutiliä.
- (30) Kuluttajille olisi taattava mahdollisuus käyttää eräitä perusmaksupalveluita, joille jäsenvaltioiden on määritettävä vähimmäismäärä operaatioita siten, että siinä otetaan huomioon sekä kuluttajien tarpeet että kyseisen jäsenvaltion kaupalliset menettelyt. Pankit voivat soveltaa tavanomaisia maksujaan tämän vähimmäispalveluluettelon ulkopuolisiin palveluihin. Perusmaksutileihin liittyviin palveluihin olisi kuuluttava järjestely, joka mahdollistaa käteistalletukset ja -nostot. Kuluttajien olisi voitava toteuttaa keskeisiä maksutapahtumia, kuten vastaanottaa tuloja tai etuuksia, maksaa laskuja tai veroja sekä hankkia tavaroita ja palveluita, myös suoraveloituksena, tilisiirtona ja maksukortilla. Tällaisten palveluiden olisi mahdollistettava tavaroiden ja palveluiden verkko-ostokset ja annettava kuluttajille tilaisuus käynnistää maksutoimeksiantoja maksupalveluntarjoajan verkkopankkijärjestelmän kautta, jos sellainen on saatavilla. Perusmaksutiliä ei kuitenkaan pitäisi rajoittaa verkkokäyttöön, sillä siten luotaisiin este kuluttajille, joilla ei ole internetyhteyttä. Kuluttajille ei pitäisi antaa tilinylitysoikeutta perusmaksutilin yhteydessä. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin antaa maksupalveluntarjoajien tarjota hyvin pieniä määriä koskevia puskurijärjestelyitä perusmaksutilien yhteydessä.
- (31) Jotta voidaan varmistaa, että perusmaksutilit ovat mahdollisimman monien kuluttajien saatavilla, ne olisi tarjottava maksutta tai kohtuullista maksua vastaan. Myös lisämaksujen, joita kuluttajilta saatetaan veloittaa sopimusehtojen noudattamatta jättämisen vuoksi, olisi oltava kohtuullisia. Jäsenvaltioiden olisi määriteltävä kohtuullinen palvelumaksu kansallisten olosuhteiden mukaan. Maksun kohtuullisuuden periaatteen johdonmukaisen ja tehokkaan täytäntöönpanon varmistamiseksi Euroopan pankkiviranomaiselle olisi annettava tehtäväksi julkaista ohjeet tässä direktiivissä tarkoitetuista yleisistä kriteereistä.
- (32) Maksupalveluntarjoajan olisi voitava kieltäytyä avaamasta perusmaksutiliä tai irtisanoa perusmaksutiliä koskeva sopimus vain erityisolosuhteissa, kuten rahanpesua ja terrorismin rahoitusta taikka rikosten torjuntaa ja tutkintaa koskevan lainsäädännön noudattamatta jättämisen vuoksi. Myös tällaisissa tapauksissa kieltäytyminen voidaan katsoa perustelluksi vain, jos kuluttaja ei noudata kyseisen lainsäädännön säännöksiä, eikä siksi, että lainsäädännön noudattamisen tarkastamista koskeva menettely on liian hankala tai kallis.
- (33) Jäsenvaltioiden ja maksupalveluntarjoajien olisi annettava kuluttajille selkeitä ja helpotajuisia tietoja oikeudesta käyttää perusmaksutiliä. Tietojen olisi katettava tilin käyttöä koskevat pääpiirteet ja -edellytykset sekä toimenpiteet, jotka kuluttajien olisi toteutettava käyttäkseen oikeuttaan avata perusmaksutili. Kuluttajia olisi

informoitava muun muassa siitä, ettei mahdollisuus käyttää perusmaksutiliä edellytä lisäpalveluiden ostamista.

- (34) Jäsenvaltioiden olisi nimitettävä toimivaltaiset viranomaiset, joilla on valtuudet varmistaa tämän direktiivin täytäntöönpano ja joille annetaan tutkinta- ja täytäntöönpanovaltuudet. Nimitetyillä toimivaltaisilla viranomaisilla olisi oltava riittävät resurssit hoitaakseen tehtävänsä. Jäsenvaltioiden olisi voitava nimittää useampia toimivaltaisia viranomaisia huolehtimaan tässä direktiivissä säädettyjen laaja-alaisen velvoitteiden täytäntöönpanosta.
- (35) Kuluttajilla olisi oltava mahdollisuus käyttää tehokkaita ja vaikuttavia tuomioistuimen ulkopuolisia valitus- ja muutoksenhakumenetelmiä sellaisten riitojen ratkaisemiseksi, jotka koskevat tässä direktiivissä vahvistettuja oikeuksia ja velvoitteita. Tämä varmistetaan jo direktiivillä 2013/.../EU siltä osin kuin on kyse asianomaisista sopimusriidoista. Kuluttajilla olisi kuitenkin oltava mahdollisuus käyttää tuomioistuimen ulkopuolisia valitus- ja muutoksenhakumenetelmiä myös sopimuksen tekoa edeltävissä riidoissa, jotka koskevat tällä direktiivillä vahvistettuja oikeuksia ja velvoitteita, esimerkiksi silloin, kun kuluttajilta evätään mahdollisuus käyttää perusmaksutiliä. Tämän direktiivin säännösten noudattaminen edellyttää kuluttajien henkilötietojen käsittelyä. Tällaisten tietojen käsittelyä säännellään yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 95/46/EY¹⁷. Tämän direktiivin olisi sen vuoksi noudatettava direktiivissä 95/46/EY ja sen täytäntöönpanosta annetuissa kansallisissa laeissa vahvistettuja sääntöjä.
- (36) Tämän direktiivin tavoitteiden saavuttamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä perussopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, joissa yksilöidään EU:n tasolla standardoitu terminologia maksupalveluille, jotka ovat yhteisiä useille jäsenvaltioille, ja kyseisiin termeihin liittyvät määritelmät.
- (37) Tämän direktiivin yhdenmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa. Kyseinen täytäntöönpanovalta liittyy maksuja koskevan tietoasiakirjan formaatin määritelmään, kyseisen asiakirjan yhteiseen tunnukseseen ja järjestykseen, jossa asiakirjaan sisältyvät palvelut on esitettävä, sekä maksuerittelyn formaattiin, maksuerittelyn yhteiseen tunnukseseen ja järjestykseen, jossa maksuerittelyyn sisältyvät palvelut on esitettävä. Tätä valtaa olisi käytettävä yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä, 16 päivänä helmikuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 mukaisesti.
- (38) Kolmen vuoden kuluessa tämän direktiivin voimaantulosta ja sen jälkeen joka toinen vuosi jäsenvaltioiden olisi hankittava luotettavat vuositilastot tällä direktiivillä käyttöön otettujen toimenpiteiden toimivuudesta. Jäsenvaltioiden olisi käytettävä kaikkia asianmukaisia tietolähteitä ja toimitettava tiedot komissiolle.
- (39) Tätä direktiiviä olisi tarkasteltava uudelleen viiden vuoden kuluttua sen voimaantulosta markkinoilla tapahtuvan kehityksen, kuten uusien maksutili- ja maksupalvelutyyppeiden, markkinoilletulon, sekä unionin oikeuden muilla aloilla tapahtuvan kehityksen ja jäsenvaltioiden kokemusten ottamiseksi huomioon. Uudelleentarkastelussa olisi arvioitava, ovatko käyttöön otetut toimenpiteet

¹⁷ EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31.

parantaneet tilinhoitomaksujen ymmärrettävyyttä kuluttajien keskuudessa, maksutilien vertailukelpoisuutta ja tilien siirtämisen sujuvuutta. Uudelleentarkastelussa olisi myös määritettävä, kuinka monta perusmaksutiliä on avattu, mukaan lukien sellaisten kuluttajien avaamat tilit, jotka olivat aiemmin pankkipalvelujärjestelmän ulkopuolella. Lisäksi olisi arvioitava, onko maksutilejä valtioiden rajojen yli siirtäviin maksupalveluntarjoajiin sovellettavat pidennetyt määräajat syytä pitää voimassa pitempään. Olisi myös arvioitava, ovatko säännökset tiedoista, jotka maksupalveluntarjoajien on annettava tarjotessaan paketoituja tuotteita, riittäviä vai tarvitaanko lisätoimenpiteitä. Komissio toimittaa kyseisen kertomuksen ja tarvittaessa lainsäädäntöehdotukset Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

- (40) Tässä direktiivissä kunnioitetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustetut periaatteet.
- (41) Jäsenvaltiot ovat selittävistä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman¹⁸ mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, joista käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjää pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU

KOHDE, SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

1. Tässä direktiivissä vahvistetaan säännöt niiden maksujen avoimuudesta ja vertailukelpoisuudesta, joita kuluttajilta veloitetaan Euroopan unionissa pidetyistä ja unioniin sijoittautuneiden maksupalveluntarjoajien tarjoamista maksutileistä, ja säännöt maksutilien siirtämisestä unionin alueella.
2. Tässä direktiivissä määritellään myös kehys säännöille ja edellytyksille, joiden mukaan jäsenvaltioiden on taattava kuluttajille oikeus avata perusmaksutili unionissa ja käyttää sitä.
3. Tämän direktiivin nojalla tapahtuvassa perusmaksutilin avaamisessa ja käytössä on noudatettava direktiivin 2005/60/EY II luvun säännöksiä.
4. Tätä direktiiviä sovelletaan unioniin sijoittautuneisiin maksupalveluntarjoajiin.

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- a) 'kuluttajalla' luonnollista henkilöä, joka toimii sellaisessa tarkoituksessa, joka ei kuulu hänen elinkeino- tai ammattitoimintaansa;

¹⁸ EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14.

- b) 'maksutilillä' yhden tai useamman maksupalvelunkäyttäjän nimissä olevaa tiliä, jota käytetään maksutapahtumien toteuttamiseen;
- c) 'maksupalvelulla' direktiivin 2007/64/EY 4 artiklan 3 kohdassa määriteltyä maksupalvelua;
- d) 'maksutapahtumalla' maksajan tai maksunsaajan käynnistämää toimenpidettä, jossa on kyse varojen asettamisesta käytettäväksi, siirtämisestä tai nostamisesta maksajan ja maksunsaajan välisistä velvoitteista riippumatta;
- e) 'maksupalveluntarjoajalla' direktiivin 2007/64/EY 4 artiklan 9 kohdassa määriteltyä maksupalveluntarjoajaa;
- f) 'maksuvälineellä' direktiivin 2007/64/EY 4 artiklan 23 kohdassa määriteltyä maksuvälinettä;
- g) 'siirtävällä maksupalveluntarjoajalla' maksupalveluntarjoajaa, jolta tiedot kaikista toistuvista maksuista tai osasta niistä siirretään;
- h) 'vastaanottavalla maksupalveluntarjoajalla' maksupalveluntarjoajaa, jolle tiedot kaikista toistuvista maksuista tai osasta niistä siirretään;
- i) 'maksajalla' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka on maksutilin haltija ja antaa maksutoimeksiannon kyseiseltä maksutililtä, tai, jos maksajan maksutiliä ei ole, luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka suorittaa maksutoimeksiannon maksunsaajan maksutilille;
- j) 'maksunsaajalla' luonnollista tai oikeushenkilöä, jonka on tarkoitus vastaanottaa maksutapahtuman kohteena olevat varat;
- k) 'maksuilla' mahdollisia maksuja, jotka kuluttajan on maksettava maksupalveluntarjoajalle maksupalveluiden tarjoamisesta tai maksutiliä koskevista maksutapahtumista;
- l) 'pysyvällä välineellä' välinettä, jonka avulla kuluttaja tai maksupalveluntarjoaja voi tallentaa hänelle henkilökohtaisesti osoitettuja tietoja siten, että tiedot ovat saatavilla myöhempää käyttöä varten tietojen käyttötarkoituksen kannalta asianmukaisen ajan, ja joka mahdollistaa tallennettujen tietojen toisinnan muuttumattomuina;
- m) 'siirtämisellä' kuluttajan pyynnöstä tapahtuvaa tietojen siirtämistä maksupalveluntarjoajalta toiselle kaikista tai joistakin tilisiirtoja koskevista pysyväistoimeksiannoista, toistuvista suoraveloituksista ja toistuvista saapuvista tilisiirroista maksutililtä tai -tilille siten, että tilin positiivinen saldo joko siirretään tai ei maksutililtä toiselle tai että aiempi tili joko suljetaan tai ei;
- n) 'suoraveloituksella' maksupalvelua, jolla maksajan maksutiliä veloitetaan, kun maksunsaaja on käynnistänyt maksutapahtuman maksajan suostumuksella;
- o) 'tilisiirrolla' kansallista tai rajatylittävää maksupalvelua, jolla maksajan maksutiliä ylläpitävä maksupalveluntarjoaja hyvittää maksunsaajan maksutiliä yhdellä tai useammalla maksajan maksutililtä toteutettavalla maksutapahtumalla maksajan antaman määräyksen perusteella;
- p) 'pysyväistoimeksiannolla' palvelua, jolla maksajan maksutiliä ylläpitävä maksupalveluntarjoaja säännöllisin väliajoin hyvittää maksunsaajan maksutiliä maksajan maksutililtä toteutettavilla maksutapahtumilla maksajan antaman määräyksen perusteella;

- q) 'varoilla' seteleitä ja metallirahaa, tilirahaa ja direktiivin 2009/110/EY¹⁹ 2 artiklan 2 kohdassa määriteltyä sähköistä rahaa;
- r) 'puitesopimuksella' maksupalvelusopimusta, jota sovelletaan tulevien erillisten ja peräkkäisten maksutapahtumien toteuttamiseen ja joka voi sisältää maksutilin perustamista koskevat velvollisuudet ja ehdot.

II LUKU

MAKSUTILEIHIN LIITTYVIEN MAKSUJEN VERTAILUKELPOISUUS

3 artikla

Luettelo edustavimmista maksupalveluista, joista veloitetaan maksu kansallisella tasolla, ja standardoidusta terminologiasta

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 20 artiklassa tarkoitetut toimivaltaiset viranomaiset määrittävät alustavan luettelon vähintään 20 maksupalvelusta, joiden osuus sellaisista edustavimmista maksupalveluista, joista veloitetaan maksu kansallisella tasolla, on vähintään 80 prosenttia. Luettelossa on oltava kuhunkin palveluun liittyvät termit ja määritelmät.
2. Sovellettaessa 1 kohtaa toimivaltaisten viranomaisten on otettava huomioon palvelut,
 - (1) joita kuluttajat käyttävät yleisimmin maksutilinsä yhteydessä;
 - (2) jotka aiheuttavat kuluttajille korkeimmat palvelukohtaiset kustannukset;
 - (3) jotka aiheuttavat kuluttajille korkeimmat kokonaiskustannukset;
 - (4) joista kertyy maksupalveluntarjoajille korkeimmat palvelukohtaiset tuotot;
 - (5) joista kertyy maksupalveluntarjoajille korkeimmat kokonaistuotot.Euroopan pankkiviranomainen laatii asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan nojalla ohjeet avustaakseen toimivaltaisia viranomaisia.
3. Jäsenvaltioiden on annettava 1 kohdassa tarkoitetut alustavat luettelot tiedoksi komissiolle viimeistään kuuden kuukauden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta.
4. Siirretään komissiolle valta antaa 24 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä EU:n standardoidun terminologian vahvistamisesta 3 kohdan nojalla toimitettujen alustavien luetteloiden perusteella maksupalveluille, jotka ovat yhteisiä ainakin jäsenvaltioiden enemmistölle. EU:n standardoitu terminologia sisältää yhteisiin palveluihin liittyvät yhteiset termit ja määritelmät.
5. Kun 4 kohdassa tarkoitetut delegoidut säädökset on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, jokaisen jäsenvaltion on viipymättä yhdistettävä 4 kohdan nojalla hyväksytty EU:n standardoitu terminologia 1 kohdassa tarkoitettuun alustavaan luetteloon ja julkaistava kyseinen luettelo.

¹⁹ EUVL L 267, 10.10.2009, s. 7.

4 artikla

Maksuja koskeva tietoasiakirja ja sanasto

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ennen kuin maksupalveluntarjoajat tekevät kuluttajan kanssa maksutiliä koskevan sopimuksen, ne antavat kuluttajalle maksuja koskevan tietoasiakirjan, joka sisältää luettelon 3 artiklan 5 kohdassa tarkoitetuista edustavimmista palveluista ja kutakin palvelua vastaavista maksuista.
2. Jos yksi tai useampia 1 kohdassa tarkoitetuista maksupalveluista tarjotaan osana rahoituspalvelupakettia, maksuja koskevassa tietoasiakirjassa on ilmoitettava, mitkä 1 kohdassa tarkoitetuista palveluista sisältyvät pakettiin, koko paketista veloittettava maksu ja muista kuin 1 kohdassa tarkoitetuista palveluista veloittettava maksu.
3. Otsikko ”maksuja koskeva tietoasiakirja” on merkittävä näkyvästi maksuja koskevan tietoasiakirjan ensimmäisen sivun yläreunaan, sen yhteisen tunnuksen viereen, jota käytetään erottamaan asiakirja muusta asiakirja-aineistosta.
4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maksupalveluntarjoajat asettavat kuluttajien saataville sanaston vähintään 1 kohdassa tarkoitettua maksupalveluluettelosta ja siihen liittyvistä määritelmistä.
5. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön velvoite, jonka mukaan maksupalveluntarjoajien on varmistettava, että sanasto laaditaan selkeällä, yksiselitteisellä ja ei-teknisellä kielellä.
6. Maksupalveluntarjoajien on asetettava maksuja koskeva tietoasiakirja ja sanasto saataville jatkuvasti maksutta pysyvällä välineellä tiloihin, joihin kuluttajilla on pääsy, ja asetettava ne saataville sähköisessä muodossa verkkosivuilleen.
7. Siirretään komissiolle valta antaa 26 artiklan mukaisesti täytäntöönpanosäädöksiä, joissa määritellään maksuja koskevan tietoasiakirjan formaatti, kyseisen asiakirjan yhteinen tunnus ja järjestys, jossa 3 artiklan 5 kohdassa tarkoitettut palvelut on esitettävä kyseisessä asiakirjassa.

5 artikla

Maksuerittely

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maksupalveluntarjoajat antavat kuluttajille erittelyn kaikista kuluttajien maksutileiltä veloitetuista maksuista vähintään kerran vuodessa.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettussa erittelyssä on annettava seuraavat tiedot:
 - (a) kustakin palvelusta veloitettu yksikkömaksu, palvelun käyttökertojen lukumäärä tarkastelujakson aikana ja päivämäärä, jona palvelua käytettiin;
 - (b) kustakin palvelusta tarkastelujakson aikana veloittettujen maksujen kokonaismäärä;
 - (c) kaikista palvelusta tarkastelujakson aikana veloittettujen maksujen kokonaismäärä.
3. Otsikko ”maksuerittely” on merkittävä näkyvästi erittelyn ensimmäisen sivun yläreunaan ja sen yhteisen tunnuksen viereen, jota käytetään erottamaan erittely muusta asiakirja-aineistosta.

4. Siirretään komissiolle valta antaa 26 artiklan mukaisesti täytäntöönpanosäädöksiä, joissa määritellään maksuerittelyn formaatti, erittelyn yhteinen tunnus ja järjestys, jossa 3 artiklan 5 kohdassa tarkoitetut palvelut on esitettävä erittelyssä.

6 artikla

Sopimustiedot ja kaupalliset tiedot

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maksupalveluntarjoajat käyttävät sopimustiedoistaan ja kaupallisissa tiedoissaan tarvittaessa termejä ja määritelmiä, jotka sisältyvät 3 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuun luetteloon edustavimmista maksupalveluista.
2. Maksupalveluntarjoajat voivat käyttää markkinointinimiä viitatessaan palveluihinsa sopimustiedoissaan ja kaupallisissa tiedoissaan edellyttäen, että ne yksilöivät tarvittaessa palvelua vastaavan termin 3 artiklan 5 kohdassa tarkoitetussa luettelossa. Maksupalveluntarjoajat eivät saa käyttää markkinointinimiä maksuja koskevassa tietoasiakirjassa tai maksuerittelyssä.

7 artikla

Vertailusivustot

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kuluttajilla on pääsy vähintään yhdelle verkkosivustolle, jolla vertaillaan 2 ja 3 kohdan mukaisesti maksupalveluntarjoajien veloittamia maksuja palveluista, joita kansallisella tasolla tarjotaan maksutilien yhteydessä.
2. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön vapaaehtoinen valtuutusjärjestelmä yksityisten toimijoiden ylläpitämille verkkosivustoille, joilla vertaillaan maksupalveluntarjoajien veloittamia maksuja maksutileihin liittyvistä palveluista. Saadakseen valtuutuksen yksityisten toimijoiden ylläpitämien vertailusivustojen on
 - (a) oltava toiminnallisesti riippumattomia kaikista maksupalveluntarjoajista;
 - (b) käytettävä selkeää kieltä ja tarvittaessa 3 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuja termejä;
 - (c) annettava ajantasaisia tietoja;
 - (d) annettava riittävän kattava käsitys maksutilimarkkinoista;
 - (e) ylläpidettävä tehokasta tiedusteluiden ja kanteluiden käsittelymenettelyä.
3. Jos 2 kohdan nojalla ei valtuuteta yhtään verkkosivustoa, jäsenvaltioiden on varmistettava, että käyttöön otetaan 20 artiklassa tarkoitetun toimivaltaisen viranomaisen tai minkä tahansa muun toimivaltaisen viranomaisen ylläpitämä verkkosivusto. Jos 2 kohdan nojalla on valtuutettu jokin verkkosivusto, jäsenvaltiot voivat päättää ottaa käyttöön 20 artiklassa tarkoitetun toimivaltaisen viranomaisen tai minkä tahansa muun toimivaltaisen viranomaisen ylläpitämä lisäverkkosivusto. Verkkosivustojen, joita toimivaltaisen viranomaisen ylläpitää 1 kohdan nojalla, on noudatettava 2 kohdan a–e alakohtaa.
4. Jäsenvaltioiden on pidätettävä itsellään oikeus evätä tai perua yksityisten toimijoiden valtuutus, jos nämä lyövät laimin 2 kohdan mukaisten velvoitteiden noudattamisen.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kuluttajien saatavilla on riittävästi tietoa 1 kohdassa tarkoitetuista verkkosivustoista. Tässä yhteydessä on tarvittaessa pidettävä yllä julkista rekisteriä valtuutetuista vertailusivustoista.

8 artikla

Paketoidut tilit

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kun maksutili tarjotaan yhdessä toisen palvelun tai tuotteen kanssa osana pakettia, maksupalveluntarjoaja informoi kuluttajaa siitä, onko maksutili mahdollista ostaa erikseen, ja antaa kuluttajalle erikseen tietoa kuhunkin paketissa tarjottuun tuotteeseen ja palveluun liittyvistä kustannuksista ja maksuista.
2. Edellä olevaa 1 kohtaa ei sovelleta, kun maksutilin kanssa tarjotaan vain direktiivin 4 artiklan 3 kohdassa määriteltyjä maksupalveluita.

III LUKU SIIRTÄMINEN

9 artikla

Siirtopalvelun tarjoaminen

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maksupalveluntarjoajat tarjoavat 10 artiklassa kuvailtua siirtopalvelua jokaiselle kuluttajalle, jolla on unioniin sijoittautuneen maksupalveluntarjoajan ylläpitämä maksutili.

10 artikla

Siirtopalvelu

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vastaanottava maksupalveluntarjoaja käynnistää ja tarjoaa 2–7 kohdan sääntöjen mukaisen siirtopalvelun.
2. Vastaanottavan maksupalveluntarjoajan on käynnistettävä siirtopalvelu. Vastaanottavan maksupalveluntarjoajan on pyydettävä kuluttajalta kirjallinen lupa siirtopalvelun suorittamiseen. Luvan on mahdollistettava se, että kuluttaja voi antaa siirtävälle maksupalveluntarjoajalle erikseen suostumuksen kunkin 3 kohdan e ja f alakohdassa mainitun tehtävän suorittamiseen ja vastaanottavalle maksupalveluntarjoajalle erikseen suostumuksen kunkin 4 kohdan c ja d alakohdassa ja 5 kohdassa mainitun tehtävän suorittamiseen. Luvan on mahdollistettava se, että kuluttaja voi pyytää siirtävältä maksupalveluntarjoajalta erikseen 3 kohdan a ja b alakohdassa mainittuja tietoja. Luvassa on myös vahvistettava päivä, josta toistuvat maksut on alettava suorittaa vastaanottavan maksupalveluntarjoajan ylläpitämältä tililtä.
3. Yhden pankkipäivän kuluessa 2 kohdassa tarkoitetun luvan vastaanottamisesta vastaanottavan maksupalveluntarjoajan on pyydettävä siirtävää maksupalveluntarjoajaa suorittamaan seuraavat tehtävät:
 - (a) luettelon toimittaminen vastaanottavalle maksupalveluntarjoajalle ja, jos kuluttaja pyytää sitä erikseen 2 kohdan nojalla, kuluttajalle kaikista voimassa

olevista pysyväistoimeksiannoista, jotka koskevat tilisiirtoja ja velallisen tekemiä suoraveloitussuorituksia;

- (b) saatavilla olevien tietojen toimittaminen vastaanottavalle maksupalveluntarjoajalle ja, jos kuluttaja pyytää niitä erikseen 2 kohdan nojalla, kuluttajalle kuluttajan tilille saapuneista tilisiirroista ja saajan kuluttajan tililtä tekemistä suoraveloituksista 13 edeltävän kuukauden ajalta;
- (c) sellaisten lisätietojen toimittaminen vastaanottavalle maksupalveluntarjoajalle, jotka tämä katsoo tarvitsevänsä suorittaakseen siirron;
- (d) jos siirtävä maksupalveluntarjoaja ei tarjoa automatisoitua järjestelmää, jolla pysyväistoimeksiannot ja suoraveloitukset ohjataan vastaanottavan maksupalveluntarjoajan ylläpitämälle tilille, pysyväistoimeksiannot peruuttaminen ja suoraveloitusten hyväksymisen lopettaminen luvassa ilmoitettuna päivänä;
- (e) jos kuluttaja on antanut siihen erikseen suostumuksen 2 kohdan nojalla, jäljellä olevan positiivisen saldon siirtäminen vastaanottavan maksupalveluntarjoajan avaamalle tai ylläpitämälle tilille kuluttajan ilmoittamana päivänä; sekä
- (f) jos kuluttaja on antanut siihen erikseen suostumuksen 2 kohdan nojalla, siirtävän maksupalveluntarjoajan ylläpitämän tilin sulkeminen kuluttajan ilmoittamana päivänä.

4. Saatuaan pyydetty tiedot 3 kohdassa tarkoitetulta siirtävältä maksupalveluntarjoajalta vastaanottavan maksupalveluntarjoajan on suoritettava seuraavat tehtävät:

- (a) kuluttajan pyytämien tilisiirtoja koskevien pysyväistoimeksiannotojen järjestäminen seitsemän kalenteripäivän kuluessa ja niiden toteuttaminen luvassa ilmoitetusta päivästä alkaen;
- (b) suoraveloitusten hyväksyminen luvassa ilmoitetusta päivästä alkaen;
- (c) jos kuluttaja on antanut siihen erikseen suostumuksen 2 kohdan nojalla, yksityiskohtaisten tietojen antaminen vastaanottavan maksupalveluntarjoajan ylläpitämästä kuluttajan tilistä maksajille, jotka tekevät toistuvia tilisiirtoja kuluttajan maksutilille. Jos vastaanottavalla maksupalveluntarjoajalla ei ole kaikkia tietoja, jotka sen on ilmoitettava maksajalle, sen on pyydettävä kuluttajaa tai siirtävää maksupalveluntarjoajaa toimittamaan puuttuvat tiedot;
- (d) jos kuluttaja on antanut siihen erikseen suostumuksen 2 kohdan nojalla, yksityiskohtaisten tietojen antaminen vastaanottavan maksupalveluntarjoajan ylläpitämästä kuluttajan tilistä ja sen päivän ilmoittaminen, josta alkaen suoraveloitusta tehdään tililtä, maksunsaajille, jotka käyttävät suoraveloitusta periäkseen varoja kuluttajan tililtä. Jos vastaanottavalla maksupalveluntarjoajalla ei ole kaikkia tietoja, jotka sen on ilmoitettava maksunsaajalle, sen on pyydettävä kuluttajaa tai siirtävää maksupalveluntarjoajaa toimittamaan puuttuvat tiedot;
- (e) jos kuluttaja päättää toimittaa c ja d alakohdissa mainitut tiedot itse, vakiomuotoisten kirjeiden, joissa ilmoitetaan yksityiskohtaiset tiedot uudesta tilistä ja luvassa ilmoitettu alkamispäivä, toimittaminen kuluttajalle.

5. Jos kuluttaja on antanut siihen erikseen suostumuksen 2 kohdan nojalla, vastaanottava maksupalveluntarjoaja voi hoitaa siirron toteuttamisen mahdollisesti edellyttämät lisätehtävät.

6. Saatuaan vastaanottavan maksupalveluntarjoajan pyynnön siirtävän maksupalveluntarjoajan on suoritettava seuraavat tehtävät:
- (a) 3 kohdan a, b ja c alakohdassa mainittujen tietojen lähettäminen vastaanottavalle maksupalveluntarjoajalle seitsemän kalenteripäivän kuluessa pyynnön vastaanottamisesta;
 - (b) jos siirtävä maksupalveluntarjoaja ei tarjoa automatisoitua järjestelmää, jolla pysyväistoimeksiannot ja suoraveloitukset ohjataan vastaanottavan maksupalveluntarjoajan ylläpitämälle kuluttajan tilille, maksutiliä koskevien pysyväistoimeksiantojen peruuttaminen ja suoraveloitusten hyväksymisen lopettaminen vastaanottavan maksupalveluntarjoajan pyytämänä päivänä;
 - (c) jäljellä olevan positiivisen saldon siirtäminen maksutililtä vastaanottavan maksupalveluntarjoajan ylläpitämälle tilille;
 - (d) maksutilin sulkeminen;
 - (e) siirron suorittamisen mahdollisesti edellyttämien lisätehtävien hoitaminen 5 kohdan nojalla.
7. Sen estämättä, mitä direktiivin 2007/64/EY 55 artiklan 2 kohdassa säädetään, siirtävä maksupalveluntarjoajan ei saa estää maksuvälineiden käyttöä ennen vastaanottavan maksupalveluntarjoajan kanssa sovittua päivää.
8. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1–7 kohdassa olevia säännöksiä sovelletaan myös silloin, kun siirtopalvelun käynnistäjä on toiseen jäsenvaltioon sijoittautunut maksupalveluntarjoaja.
9. Edellä 8 kohdassa mainitussa tapauksessa 3, 4 ja 6 kohdassa mainitut määräajat on kaksinkertaistettava. Tätä säännöstä tarkastellaan uudelleen 27 artiklan nojalla.

11 artikla

Siirtopalveluun liittyvät maksut

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kuluttajilla on mahdollisuus saada maksutta henkilökohtaiset tietonsa joko siirtävän tai vastaanottavan maksupalveluntarjoajan pitämistä voimassa olevista pysyväistoimeksiannoista ja suoraveloituksista.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että siirtävä maksupalveluntarjoaja toimittaa vastaanottavan maksupalveluntarjoajan 10 artiklan 6 kohdan a alakohdan nojalla pyytämät tiedot veloittamatta siitä maksua kuluttajalta tai vastaanottavalta maksupalveluntarjoajalta.
3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maksut, joita siirtävä maksupalveluntarjoaja mahdollisesti veloittaa kuluttajalta pitämänsä maksutilin irtisanomisesta, määritetään direktiivin 2007/64/EY 45 artiklan 2 kohdan mukaisesti.
4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että muut kuin 1–3 kohdassa tarkoitetut maksut, joita siirtävä tai vastaanottava maksupalveluntarjoaja mahdollisesti veloittaa kuluttajalta 10 artiklan nojalla tarjotuista palveluista, ovat asianmukaiset ja vastaavat kyseisen maksupalveluntarjoajan todellisia kustannuksia.

12 artikla

Kuluttajien taloudelliset tappiot

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että taloudellisista tappioista, joita kuluttajille koituu siitä, että siirtoprosessiin osallistuva maksupalveluntarjoaja laiminlyö 10 artiklan mukaiset velvoitteensa, saadaan korvaus kyseiseltä maksupalveluntarjoajalta.
2. Kuluttajille ei saa koitua taloudellista tappiota siitä, että maksaja tai maksunsaaja tekee virheitä tai viivyttelee kuluttajien maksutilitietojen ajantasaistamisessa.

13 artikla

Siirtopalvelua koskevat tiedot

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maksupalveluntarjoajat asettavat kuluttajien saataville seuraavat tiedot siirtopalvelusta:
 - (a) 10 artiklassa luetellut siirtävän ja vastaanottavan maksupalveluntarjoajan tehtävät siirtoprosessin kussakin vaiheessa;
 - (b) siirtoprosessin eri vaiheiden toteutusaikataulu;
 - (c) siirtoprosessista mahdollisesti veloittavat maksut;
 - (d) kuluttajalta mahdollisesti pyydettävät tiedot;
 - (e) 21 artiklassa tarkoitettu vaihtoehtoinen riitojenratkaisumenettely.
2. Tiedot on annettava maksutta pysyvällä välineellä maksupalveluntarjoajien kaikissa sivukonttoreissa, joihin kuluttajilla on pääsy, ja niiden on oltava jatkuvasti saatavilla sähköisessä muodossa maksupalveluntarjoajien verkkosivuilla.

IV LUKU MAHDOLLISUUS KÄYTTÄÄ MAKSUTILEJÄ

14 artikla

Syrjimättömyys

Jäsenvaltioiden on varmistettava, ettei unionissa laillisesti asuvia kuluttajia syrjitä heidän kansalaisuutensa tai asuinpaikkansa vuoksi, kun he hakevat tai käyttävät maksutiliä unionissa.

15 artikla

Mahdollisuus käyttää perusmaksutiliä

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vähintään yksi maksupalveluntarjoaja tarjoaa perusmaksutiliä kuluttajille niiden alueella. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että perusmaksutilejä eivät tarjoa vain sellaiset maksupalveluntarjoajat, jotka tarjoavat tilejä ainoastaan verkkopankkijärjestelmässä.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että unionissa laillisesti asuvilla kuluttajilla on oikeus avata 1 kohdan mukaisesti yksilöityjen maksupalveluntarjoajien ylläpitämä perusmaksutili ja oikeus käyttää tällaista tiliä. Tätä oikeutta on sovellettava kuluttajan asuinpaikasta riippumatta. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kyseisen oikeuden käyttöä ei tehdä kuluttajien kannalta kohtuuttoman vaikeaksi tai rasittavaksi. Ennen perusmaksutilin avaamista maksupalveluntarjoajien on tarkastettava, onko kuluttajalla jo maksutili niiden alueella.

3. Maksupalveluntarjoajat eivät voi hylätä perusmaksutilin käyttöä koskevaa hakemusta lukuun ottamatta seuraavia tapauksia:
 - (a) jos kuluttajalla on jo alueelleen sijoittautuneen maksupalveluntarjoajan ylläpitämä maksutili, jonka kautta kuluttaja voi käyttää 17 artiklan 1 kohdassa lueteltuja maksupalveluita;
 - (b) jos direktiivin 2005/60/EY II luvussa vahvistetut edellytykset jäävät täyttymättä.
4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maksupalveluntarjoaja ilmoittaa kuluttajalle välittömästi kirjallisesti ja maksutta hakemuksen hylkäämisestä 3 kohdan mukaisissa tapauksissa, jollei ilmoituksen antaminen ole vastoin kansallisen turvallisuuden tai yleisen järjestyksen tavoitteiden turvaamista.
5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maksupalveluntarjoaja toteuttaa tarvittavat toimenpiteet direktiivin 2005/60/EY III luvun nojalla 3 kohdan b alakohdan mukaisissa tapauksissa.
6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, ettei perusmaksutilin käyttömahdollisuuden ehdoksi aseteta lisäpalveluiden ostamista.

16 artikla

Perusmaksutilin ominaisuudet

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että perusmaksutili sisältää seuraavat maksupalvelut:
 - (a) palvelut, jotka mahdollistavat kaikki maksutilin avaamisen, käyttämisen ja sulkemisen edellyttämät toiminnot;
 - (b) palvelut, jotka mahdollistavat rahan tallettamisen maksutilille;
 - (c) palvelut, jotka mahdollistavat käteisen nostamisen maksutililtä unionissa;
 - (d) seuraavien maksutapahtumien suorittaminen unionissa:
 - (1) suoraveloitus;
 - (2) maksutapahtumien toteuttaminen maksukortilla, mukaan lukien verkkomaksut;
 - (3) tilisiirrot.
2. Jäsenvaltioiden on määritettävä kaikkien 1 kohdassa tarkoitettujen palveluiden osalta vähimmäismäärä operaatioita, jotka tarjotaan kuluttajalle mahdollista 17 artiklassa tarkoitettua maksua vastaan. Operaatioiden vähimmäismäärän on oltava kohtuullinen ja kyseisen jäsenvaltion yleisen kaupallisen menettelyn mukainen.
3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kuluttajat voivat hoitaa ja käynnistää maksutapahtumia perusmaksutililtään maksupalveluntarjoajan verkkopankkijärjestelmän välityksellä, jos sellainen on käytettävissä.
4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, ettei kuluttajalle tarjota tilinylitysoikeutta perusmaksutilin yhteydessä.

17 artikla

Veloitettavat maksut

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maksupalveluntarjoajat tarjoavat 16 artiklassa mainitut palvelut maksutta tai kohtuullista maksua vastaan.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maksut, jotka kuluttajilta veloitetaan puitesopimuksessa vahvistettujen sitoumusten jättämisestä täyttämättä, ovat kohtuullisia.
3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset määrittävät kohtuullisen maksun käyttäen yhtä tai useampaa seuraavista kriteereistä:
 - (a) kansalliset tulotasot;
 - (b) maksutileistä veloitettavat keskimääräiset palvelumaksut asianomaisessa jäsenvaltiossa;
 - (c) perusmaksutilin tarjontaan liittyvät kokonaiskustannukset;
 - (d) kansalliset kuluttajahinnat.
4. Euroopan pankkiviranomainen laatii asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan nojalla ohjeet avustaakseen toimivaltaisia viranomaisia.

18 artikla

Puitesopimukset ja niiden irtisanominen

1. Perusmaksutilin käytön mahdollistaviin puitesopimuksiin sovelletaan direktiivin 2007/64/EY säännöksiä, jollei 2 ja 3 kohdassa toisin säädetä.
2. Maksupalveluntarjoaja voi irtisanoa puitesopimuksen yksipuolisesti, jos vähintään yksi seuraavista edellytyksistä täyttyy:
 - (a) kuluttaja on käyttänyt tiliä tahallisesti rikolliseen toimintaan;
 - (b) tilillä ei ole toteutettu yhtään tapahtumaa yli 12 perättäisen kuukauden aikana;
 - (c) kuluttaja on antanut tietoisesti virheellisiä tietoja saadakseen perusmaksutilin, kun oikeellisten tietojen antaminen ei olisi antanut oikeutta tilin avaamiseen;
 - (d) kuluttaja ei enää asu laillisesti unionissa tai on sittemmin avannut toisen maksutilin jäsenvaltiossa, jossa hänellä jo on perusmaksutili.
3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos maksupalveluntarjoaja irtisanoo perusmaksutiliä koskevan sopimuksen, se ilmoittaa kuluttajalle irtisanomisen perustelut vähintään kaksi kuukautta ennen irtisanomisen voimaantuloa kirjallisesti ja maksutta.

19 artikla

Perusmaksutilejä koskevat yleiset tiedot

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että käytössä on toimenpiteitä, joilla lisätään yleisön tietämystä perusmaksutilien saatavuudesta, niiden maksuehdoista, menettelyistä, joita on noudatettava käytettäessä oikeutta perusmaksutiliin, sekä menetelmistä, jotka mahdollistavat vaihtoehtoisen riitojenratkaisumenettelyn käytön.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maksupalveluntarjoajat asettavat kuluttajien saataville tietoja tarjolla olevien perusmaksutilien erityispiirteistä, niistä veloittavista maksuista ja niiden käyttöehdoista. Jäsenvaltioiden on myös varmistettava, että kuluttajia informoidaan siitä, ettei lisäpalveluiden osto ole pakollista perusmaksutilin saamiseksi.

V LUKU

TOIMIVALTAISET VIRANOMAISET JA VAIHTOEHTOINEN RIITOJENRATKAISU

20 artikla

Toimivaltaiset viranomaiset

1. Jäsenvaltioiden on nimitettävä toimivaltaiset viranomaiset, jotka varmistavat tämän direktiivin tehokkaan noudattamisen ja valvovat sitä. Kyseisten toimivaltaisten viranomaisten on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen tämän direktiivin noudattamisen. Toimivaltaisten viranomaisten on oltava riippumattomia maksupalveluntarjoajista. Niiden on oltava asetuksen N:o 1093/2010 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja toimivaltaisia viranomaisia.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuilla toimivaltaisilla viranomaisilla on oltava kaikki tehtäviensä hoitamiseksi tarvittavat toimivaltuudet. Jos useampi kuin yksi viranomainen on jäsenvaltion alueella toimivaltainen varmistamaan tämän direktiivin tehokkaan noudattamisen ja valvomaan sitä, jäsenvaltioiden on varmistettava, että kyseiset viranomaiset tekevät läheistä yhteistyötä, jotta ne voivat kukin suorittaa tehtävänsä tehokkaasti.
3. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava 1 kohdassa tarkoitetut nimetyt toimivaltaiset viranomaiset komissiolle viimeistään vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle mahdollisesta tehtävänjaosta kyseisten viranomaisten välillä. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle välittömästi mahdollisista myöhemmistä muutoksista kyseisten viranomaisten nimeämisessä ja toimivaltuuksissa.

21 artikla

Vaihtoehtoinen riitojenratkaisu

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kuluttajilla on käytettävissään tehokkaita ja vaikuttavia tuomioistuimen ulkopuolisia valitus- ja muutoksenhakumenettelyitä sellaisten riitojen ratkaisemiseksi, jotka koskevat tässä direktiivissä vahvistettuja oikeuksia ja velvoitteita.

VI LUKU

SEURAAMUKSET

22 artikla

Hallinnolliset toimenpiteet ja seuraamukset

Jäsenvaltioiden on säädettävä tämän direktiivin nojalla annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen sovellettavista hallinnollisista toimenpiteistä ja seuraamuksista sekä toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ne pannaan täytäntöön. Tällaisten hallinnollisten toimenpiteiden ja seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

VII LUKU LOPPUSÄÄNNÖKSET

23 artikla

Delegoidut säädökset

Siirretään komissiolle valta antaa 3 artiklan 4 kohtaa koskevia delegoituja säädöksiä 24 artiklan mukaisesti.

24 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttö

1. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä tässä artiklassa säädetyin edellytyksin.
2. Siirretään 23 artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä komissiolle määräämättömäksi ajaksi tämän direktiivin voimaantulopäivästä.
3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 23 artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempanä, päätöksessä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyyteen.
4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
5. Edellä olevan 23 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

25 artikla

Täytäntöönpanosäädökset

1. Komissiota avustaa 4 ja 5 artiklan mukaisten täytäntöönpanosäädöksiä antamisessa komission päätöksellä 2004/10/EY perustettu Euroopan pankkikomitea. Kyseinen komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.
2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

26 artikla

Arviointi

Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle tiedot seuraavista seikoista ensimmäisen kerran kolmen vuoden kuluessa tämän direktiivin voimaantulosta ja sen jälkeen joka toinen vuosi:

- (a) missä määrin maksupalveluntarjoajat noudattavat 3–6 artiklan säännöksiä;
- (b) 7 artiklan nojalla perustettujen valtuutettujen vertailusivustojen lukumäärä;

- (c) siirrettyjen maksutilien lukumäärä, siirrosta veloitettu keskimääräinen maksu ja niiden tapausten lukumäärä, joissa siirto on evätty;
- (d) avattujen perusmaksutilien lukumäärä, niiden tapausten lukumäärä ja perustelut, joissa siirto on evätty, ja veloitettut maksut.

27 artikla

Uudelleentarkastelulauseke

1. Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään viiden vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta kertomuksen tämän direktiivin soveltamisesta ja liittää siihen tarvittaessa ehdotuksen.
2. Uudelleentarkastelussa arvioidaan myös jäsenvaltioilta 26 artiklan nojalla saatujen tietojen perusteella, onko luetteloa palveluista, jotka sisältyvät perusmaksutiliin, aiheellista muuttaa ja ajantasaistaa maksuvälineiden ja teknologian kehittymisen perusteella.
3. Uudelleentarkastelussa arvioidaan myös sitä, onko 10 artiklan 9 kohdassa vahvistetut pidennetyt määräajat syytä pitää voimassa pitempään, ja sitä, tarvitaanko 7 ja 8 artiklan nojalla toteutettujen toimenpiteiden ohella vertailusivustoja ja paketoituja tarjouksia koskevia lisätoimenpiteitä.

28 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset [viimeistään vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta]. Niiden on viipymättä toimitettava kyseiset säädökset kirjallisina komissiolle.
2. Niiden on aloitettava näiden säännösten soveltaminen vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta.
3. Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.
4. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

29 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

30 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu jäsenvaltioille perussopimusten mukaisesti.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja